

“Mengücekler Tarihi Yazılsın”

Divriği Mengücek Vakfı Olağan Kongresi Yapıldı

Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı'nın 3. Olağan Kongresi 18 Kasım Pazar Günü Sivas Hizmet Vakfı İstanbul Şubesi'nde yapıldı. Vakıf üyelerinin katıldığı kongrede Tarihçi Yazar Necdet Sakaoğlu Mengücekler Tarihi hakkında yapılan araştırmaların ve yeni yapılacak çalışmaların yaygınlaştırılması önerisinde bulundu. Sakaoğlu ayrıca Naci Demirağ'ın çocukları ve torunları ile görüşülmesini önerdi. **Devamı: Say: 6'da**

Divriğililer Körfezde Buluştu

Körfez Çağrı Grubu Divriğililerle Buluştu

Körfez'de yaşayan Divriğililer, Körfez Çağrı Grubu'nun organizesi ile 16 Kasım Cuma Günü yemekli gecede buluştu. Gecede Çağrı Grubu adına Mustafa Özkan ile İsmail Çınar birer konuşma yaptı. Geceye Divriğili sanatçı Rıza Aslandoğan katıldı. **Devamı: Say: 12'de**

Divriği

Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır. (K. ATATÜRK)

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE KASIM: 2018 YIL: 13: SAYI: 135 FİYATI: 5 TL www.divrigi.com.tr

GOLDAĞI KABLO

KABLO İMALAT SAN. DIŞ TİC. ve PAZARLAMA A.Ş.

Merkez: Okçumusa Cd. Midilli Sk Göladağı İş Mrkz. No: 2/8 34420
Karaköy-İstanbul-Türkiye T.+90 212 251 40 83 pbx-F. +90 212 249 83 00
Fabrika: İstasyon Mah. Baraj Yolu Mevkii Kümesi No: 20 Velimeşe Org. San. Bölge. Çorlu-Tekirdağ T.+90 282 674 38 95-96-F.+90 282 674 38 94

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

göladağıkablo

www.kablo.com - bilgi@kablo.com

Nakilbant Sk. No: 25/101
Sultanahmet - Fatih

İADE ADRESİ

Sivas İdare Mahkemesi, MTA'nın Divriği Mursal Köyü'nde başlattığı Altın Arama girişimini durdurdu

Mursal Kazandı

MURSAL'DA ÇED RAPORU YOK

Saadet Bayar

Sivas İdare Mahkemesi, MTA'nın Mursal Köyü'nde başlattığı altın arama faaliyetinin yürütmesini durdurdu. 3 Eylül 2018 Pazartesi Günü Sivas Alay Komutanlığı'nın desteği ile Mursal Köyü Attepe ve Yuva Mevkilerine giren MTA yaklaşık 39 noktada sondaj çalışmalarına başlamıştı. Köy sakinlerinden yaklaşık 7 aile arazilerinin kullanım haklarını ücret karşılığı MTA'ya vermesinin ardından Mursal Köylüleri konuyu yargıya taşıma kararı aldı. Davanın Avukatı Abdullah Korkmaz önce Yerel Mahkemeye, ardından da Sivas İdare Mahkemesi'ne açtığı davayı kazandı. Kararın ardından MTA Mursal Köyü'nde sürdürdüğü sondaj çalışmalarını yavaşlattı. Av. Abdullah Korkmaz'ın Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamaya göre MTA'nın Mursal Köyü'nde sürdürdüğü sondaj çalışmaları 2 Ocak 2019 tarihinde tamamen duracak. Mursal Köylülerinin Sivas İdare Mahkemesi 2018/884 sayılı dosyada MTA Orta Anadolu 1. Bölge Müdürlüğü'nü mahkum etti. **Devamı: Say: 9'da**

sahinkucuk@hotmail.com.tr

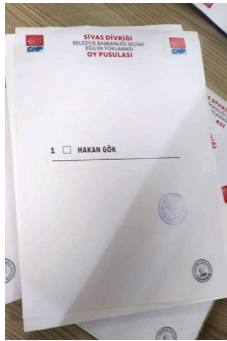
Şahin Küçük

Yerel Seçimler

YEREL Seçimler 31 Mart 2019'da yapılacak. Siyasi partiler başta İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya, Adana, Mersin gibi Büyükşehirlere odaklanıyor. Bu girişimi bir taraftan doğru bir yaklaşım olarak kabul etmek de, Anadolu'nun küçük ilçeleri gözden kayboluyor. İktidar partisinin en uçra beldeleri bile nasıl kazanacağını, en ince ayrıntısına kadar yoklayarak, nasıl bir siyasi hamle yapacağını hesap ederek sahaya indiğini biliyoruz. Hakkını yemeyelim muhalefet partileri de kendi görüşleri etrafında çeşitli stratejik hamleler yapıyor. Türkiye son yıllarda bir şekilde, siyasi, inançsal, etnik ve mezhepsel ayrışmaya, kamplaşmaya, siyaseten ayrı ayrı cephelerde mevzilenmeye doğru sürükleniyor. Başta Büyükşehir Belediyelerine bağlı ilçelerde muhalefet ve iktidar belediyeleri arasında ayrışma, benzer yönetsel zihniyet benzerliği çok fark edilir hale geldi. İktidar alternatifi olması gereken muhalefetin iktidar olduğu yerel yönetimlerde geleceğe umut olabilecek uygulamaların olmaması halka güven vermiyor. Partiye hakim olan siyasi kadrolar, yeni bir yerel yönetim modeli geliştirmekten, uygulamaktan çok, kendi siyasi geleceklerini güvenceye alacakları kadrolarla birlikte hareket ediyorlar. Divriği konusuna gelirse; Benzer siyasi girişimler burada da yaşanıyor. Değişen bir şey yok. Divriği her gün biraz daha geriye gidiyor. Özellikle son on yıldır Divriği konusuna yakından siyasi yaklaşım gösteriyoruz. Bu fikirlerim çoğu çevrelerce kabul görse de bir yerde berhava oluyor. Genel merkezden ilçeye kadar uzanan siyasi mukteditler, Divriği için ne kendileri bir şey yapıyor, ne de yapana mücadele ediyor. Olan Divriği'ye oluyor. İlginç olan başka bir şey de, Divriği adıyla kurulmuş, kendi çaplarında faaliyet gösteren çeşitli dernekler, vakıflar (STK'lar) Divriği'nin kaderine terk edilmesine sessiz kalarak, açıktan fikir beyan etmedikleri dir.!

Sipariş gibi Önseçim

Türkiye siyasi tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir uygulama Divriği'de gerçekleşti. CHP MYK üyeleri, Divriği Belediye Başkanı adayını belirlemek için, 22 Kasım 2018 tarihinde 1 kişinin katılacağı Temayül Yoklaması kararı aldı. CHP Genel Merkezi alınan kararı hızla uygulamaya sokarak 1 kişinin aday olduğu seçim listelerini bastırarak Divriği'ye yolladı. **Devamı: Say: 11'de**

Yeni Görüşler Gerekli

Köy Dernekleri, kimine göre çok gerekli, kimine göre yeniden yapılanmalı, kimine göre ise tamamen kapanması gerekir. Köy Dernekleri için bu görüşler ifade ediliyor. Konuyu daha yakından tanımak için, Timisi (Bayırüstü) Köyü Derneği Başkanı Ali Balkaya ile görüştük. Balkaya "Köy Derneklerinin kurulduğu zamanki ihtiyaçlarla bu gün kü ihtiyaçlar farklılaştı, kentlerde yaşadığımıza göre kent bilincine ve kent yaşamına göre kendimizi yeniden tanımlamak ve görevlendirmek durumundayız" dedi. Siyasetle yakından ilgilenen Balkaya DİVİAD kurucu üyesi. **Devamı: Say: 4'de**

YAZARLAR

	Gülümser HEPER 6'da
	Sadık Çelik 2'de
	Aydın Tonga 3'de
	Şahin KÜÇÜK 1'de
	Saadet BAYAR 7'de
	Süleyman ZAMAN 8'de
	İsmail ÇINAR 7'de
	Turan ESER 5'de
	Sadık ALBAYRAK

DİVRİĞİ GAZETESİ
divrigigazetesi@gmail.com

0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
Sadet Bayar: 09548784

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

f Keyvenicatering keyveniyemek keyveni
www.keyveni.com.tr

Maden İlkokulu Yılları

DİZİ YAZI

**Cumhuriyet
Döneminde
Divriği’de Eğitim
VII
İhsan Çalapverdi**

1957-1963 arası Amerikan yardımı diye okullara süt tozu verildi,süt tozu vagonla gelir,bizim okulun koridorunda depo edilir,köylere ve ilçeye dağıtılmaya çalışılırdı.Köy Muhtarları götürmek istemiyor ,okulumuz kirleniyor,bu işten çok eziyet çektik.Gene okula ek iş olarak ilkokulu dışarıdan bitirme sınavları başladı her ay 2 gün birde onunla uğraşırdık.Sınava gelenler yaşlı başlı adamlar.... bazısı çat pat

1970 li yıllarda köy okullarındaki öğretmen açığını kapatmak için yedek subaylardan faydalanmak istendi “yedek subay öğretmen tayin edildi” fakat bunların mesleki bilgileri olmadığı için çoğu gün doldurmak için gittikleri yerlerde faydalı olamadılar. Gene 70 li yıllarda lise mezunlarına 20 gün kurs ile öğretmen tayin edildi. O da mesleği iyice bozdu.

raporu verildi. Hadiii o okulun öğrencileri de bizim okula gelmesin mi? Yükümüz iyice arttı, hâlbuki İstiklal İlkokulu binası ahşap olup güzel tertipli bina, ben 1931-1934 arası 1-2-3. sınıfları orada okudum, boşalan okulu Milli Eğitim sattı, bir hemşerimiz aldı, binayı bozmadan dört eve çevirdi, şimdi çocuklara kiraya veriyor. Hastane yanına yeni bir okul yapıldı ama küçük oldu, hata! 1967 den sonra okulda müsamere yapamadık, çünli siyasi çalkantılar yavaş yavaş başladı. Öküzün altında buzağı

Özet olarak 1950 li 1960 lı ve 1970 li yıllarda Divriği şehir ve köylerinde iyi bir eğitim ve öğretim düzeni vardı. İlkokullarda ve ortaokullarda öğrenci kalabalık, öğretmen kadrosu tam ve çalışmalar iyi idi. Sonraları şehir ve köylerden başka yerlere göçler başlayınca yavaş yavaş öğrenci sayısı azalmaya başladı, okul sayısı köylerde de azaldı. 1960 lı yılların sonu ve 1970 li yıllarda köy okullarındaki öğretmen açığını kapatmak için yedek subaylardan faydalanmak istendi “yedek subay öğretmen

Liseler eski lise değil ki, bugün liseyi bitiren 30 lı yılların ilkokul seviyesinde olamaz. Öğretmen tam yetişecek, bilgili olacak, temiz giyinecek, her yönü ile çocuklara örnek olacak, güzel ahlaklı olacak. Öğrencileri sevecek, para için değil, öğrencilere faydalı olmak için çalışacak, bunun için öğretmen okulunda ve eğitim enstitülerinde öğrenciler iyi yetiştirilecek.

Ben 1945 Haziranında Sivas Muallim Mektebini bitirirken bir arkadaşımıza müzikten belge verildi. Nasıl üzüldük. Hâsılı Pedagoji, psikoloji, sosyoloji gibi meslek derslerinde öğretim usulü iyi yetişmeyen, ahlaki müsait olmayan, bilgisi(matematik-tarh-coğrafya-tabiat bilgisi) v.s.derslerden zayıf olan kişi öğretmen olamaz. Geçen sene evde elime bir ders gezisi planı geldi.5. sınıfta 80 öğrenci ile inceleme gezisine gitmişim.

Divriği Atatürk İlkokulunda öğretmen iken düşünün : sınıflarımız böyle kalabalık idi,şimdi çocuğa soruyorum “oğlum sınıfta kaç öğrencisiniz diyorum 20-22 kişiyi diyor iyi ama bilmesi gereken bir şey soruyorum bilemiyor” demek ki mevcut az da olsa öğretmen çalışmıyor.ÜZÜCÜ.! Eğitimde iyi günler gelmesi dileğimle, saygılar sunarım. Başarılar dilerim.

**Alâeddin Çulcuoğlu
Emekli öğretmen**

okuyabiliyor, çalışıyor bazısı da hiç okuma yazma bilmiyor,soru soruyorsun “ Hocam sen bilirsin, ekmek parası” deyip boynunu büküyor. Bir ara İstiklal İlkokulu binasına nasıl oldu ise yıkılıyor okulu boşaltın

aranmaya başlandı. Öğretmen arkadaşlar siyasi olaylardan kaçınarak eğitim ve öğretim işlerine daha sıkı sarılıyor, okullar arası bilgi yarışmaları düzenleniyor, milli bayramlara daha iyi hazırlanıyorduk.

tayin edildi” fakat bunların mesleki bilgileri olmadığı için çoğu gün doldurmak için gittikleri yerlerde faydalı olamadılar. Gene 70 li yıllarda lise mezunlarına 20 gün kurs ile öğretmen tayin edildi. O da mesleği iyice bozdu.

CÜREK MADEN İLKOKULU

1950 Yılı yazında Timisi Köy öğretmenliğinden ayrılıp Divriği Maden Okulu Başöğretmenliğine tayin oldum. 1950-1955 arası çalıştım. Okul ve sınıflar güzel bakımını işletme yapıyor, işletme merkezi çok güzel evler bakımlı her taraf yeşil ve temiz. İki öğretmendik ben ve Melahat Sert, işletmede bir vekil veriyordu ama tabii ki yük bizde idi. Maden merkezi ve Kilisecik köyünden ve Ağar’dan öğrenciler geliyordu. Okul mevcudu 130-140 arası değişiyordu, okul sıraları, okul eşyası iyi idi. Eksiklerimizi de okul aile birliği ve işletmeden temin etmeye çalışıyorduk. Bu okulden en önemli problemimiz işletme çocukları ile köy çocuklarını kaynaştırma idi. Okulun

eğitim kalitesini yüksek tutmak için elimizden gelen çabayı harcıyorduk. Melahat Hanım işletmeye daha önce geldiği için işletme ona ev vermişti. Ben işletmenin memur otobüsü ile Divriği’ye gidip geliyordum. Evimiz Divriği’de idi. bazen ocak ayında çok kar ve soğuk olursa işletme misafirhanesinde kalırdım. Melahat Hanım’la (kulakları çınlasın) iyi anlaşıyor, iyi çalışıyorduk. Her sene 23 Nisan ‘da (Mesai harici çalışarak)müsamere hazırladık. Veliler böyle sosyal faaliyetler bekliyorlardı. Okulun salonu aynı zamanda sinema salonu idi, sahnesi vardı, okula hademeyi de işletme verirdi. Çevre köylerden gelen çocuklara imkân oldukça işletmeden elbise, ayakkabı, öğlen yemeği almaya çalışırdım.29 Ekim

Cumhuriyet Bayramı,23 Nisan Çocuk Bayramına(mesai harici)çok iyi hazırlanıp işletme mensupları ile kutladık. Bu kadar çalışmaya karşı maaşımız 225 ila 250 lira civarında idi. Para yönünü hiç düşünmezdik. Hey gidi gençlik! Köyden gelen çocukları(özellikle Kilisecikten gelenleri) akşam okul paydos olunca bugün yarı yoluna kadar götürürdüm ki kavga etmesinler, haylaz olanları vardı. Çocukları işletme çevresinde ders gezilerine götürürdük, bir gün 5.sınıfı işletme hastanesine götürmüştüm, doktordan rica ettim mikroskobu gösterdi, çocuklar teker teker incelenen maddeye baktılar, gördüklerini defterlerine çizdiler, doktor bana”Alaeddin Bey Bu çocuklara ne mutlu biz

mikroskobu tıbbiye 4.sınıfta ancak görebildik” dedi. Özet olarak öğrencilerimizi ders dışı olarak çevre gezintileri ve benzeri görülmesi gereken şeylerden yararlandırırdık. Tarihi ders gezisi olarak 4 ve 5. sınıfları Divriği Ulucamii ve çevresi gezisine dahi götürürdük. Çocuklarda bu konuda fotoğraflar vardır.

Gelelim Divriği’ye; 1955 yılı Ekim ayı sonunda maden de 29 Ekim Cumhuriyet Bayramını kutladıktan sonra “Divriği Atatürk İlkokuluna” tayinim çıktı. Madenden ayrıldığım için üzülürümse de Divriği’de evime daha yararlı olabilmem, madene gidip gelmekten kurtulduğum için de sevindim.

Alâeddin Çulcuoğlu
Emekli öğretmen

Gıda Güvenliği

Sadık Çelik

sadik.celik@keyveni.com

Soframız Yerli Değil

Türkiye'de 'yerli ve milli üretim' söylemlerine rağmen, tarım ve hayvancılığın bitmesi sebebiyle Türkiye Irak'tan Uruguay'a, Brezilya'dan Polonya'ya yani dünyanın her coğrafyasından gıda ithal etmek zorunda kalıyor. Bu durum tüketiciyi ciddi anlamda olumsuz yönde etkiliyor.

Türkiye dünyanın dört bir yanından gıda ithal ediyor. Canlı hayvan ve karkas etle başlayan ithalat, bununla sınırlı kalmayarak samandan bakliyata, patatesten soğana sığıyor. Sofralarımız artık 'yerli' olmaktan çıktı. Medyada yer alan son haberlerde de, patates-soğan depolarına baskınlar düzenleniyor. Stokçuluk yapanlar, ‘vatan hainliği’ ile suçlanıyor. Bu olayları, bilgi kirliliğinden dolayı ya da daha başka amaçlarla piyasayı, gündemi manipüle etmek için kullanılan politik malzeme olarak düşünüyorum. Bu duruma şöyle bir açıklık getirmek gerekiyor; Hububatta iklime ve coğrafi koşullara göre, Mayıs ayında başlayıp Ağustos ayına kadar devam eden bir hasat dönemi vardır. Bakliyat hasat dönemi ise Türkiye coğrafyasında Ağustos gibi başlar Ekim’e kadar devam eder. Soğan-patates de Reyhanlı, Adana, Nevşehir, Amasya, Bolu, Afyon, Ödemiş, İzmir Körfez, Ankara yörelerinde Mayıs’ta başlayıp Ekim’e kadar devam eder. Mayıs’ta, Temmuz’da hasat ettiğiniz bazı ürünleri kışık olarak ayıramazsınız. Örneğin patates-soğanda da böyledir. Kışık patates soğan genelde Niğde, Bolu, Afyon, İzmir-Ödemiş tarafında çıkar. Tabi artık Türkiye’nin değişik bölgelerinde de ekiliyor, Sivas gibi, Erzincan, Erzurum gibi... Kışık dediğimiz mahsullerin hasatı Eylül, Ekim gibi gerçekleştirilir. Artık turfanda da 12 ay patates-soğan var ancak bunlar Türkiye ihtiyacını karşılayabilecek nitelikte değildir. Durum böyle olunca üretici veya tüccar kışık dediğimiz mahsulü alır, depolarına koyar ve onu aylara göre yenisi çıkana kadar tanzim eder. Bunun adı depolamadır. Stokçuluk ise İktisat dilinde karaborsa teorisinin içerisinde terimdir. Piyasada sezonda eksik olan ürünleri karaborsacılar veya bu işten çıkar ve menfaat umanlar, kıtlık olacağını düşündüğü dönemde stoklarlar ve stokçuluk yaparlar. Bu durumda amaç piyasayı dara ve zora sokarak fahiş fiyata satış yaparak kar elde etmektir.

Cumhurbaşkanımızın söylediği, “Stokçuluk yapanlar bedelini ödeyecekler” sözünün bu karaborsacılar için söylendiğini düşünüyör ve umuyorum. Çünkü sapla samanı birbirinden ayırmak lazım. Bir tarafta ürünleri doğru pay yapabilmek için stok yapanlar, diğer tarafta karaborsa sistemiyle dengeleri alt üst edenler var. Piyasanın kendi dengesi vardır. Burada yapılması gereken en doğru hareket, başarılı bir üretim planlaması yapmaktır. Çiftçinin girdi maliyetleri düşürülmeli aynı zamanda desteklenip, üretime teşvik edilmelidir. Her yörenin iklim ve coğrafi koşullarına göre üretim yapılmalıdır. Binek araçlarda ya da lüks tüketime giren, teknede kullanılan yakıt gideriyle, tarımdaki yakıt harcamalarının eşit olmaması lazım. Avrupa’da ve Amerika’da sistem böyle işliyor. Çünkü tarımı herkes destekliyor. İnsanlar betonla, taşla, çelikte kanınlarını doyuramaz. Ancak gıda maddeleriyle kanınlarını doyurabilirler. Bu da topraktan doğrudan elde ediliyor. O yüzden bu alana stratejik ve kutsal olarak bakmak ve sahip çıkmak lazım. Türkiye’nin bir başka ve en büyük sorunu da arazi toplulaştırma meselesidir. Miras hukukundan kaynaklanan tarım arazilerinin parçalanmış yapısı tarımın gelişmesine ve verimliliğine büyük darbe vuruyor. Batı, arazinin miras yolu ya da alım-satım yoluyla küçültülmesine engel olmuştur. Mesela İngiltere’de tapu almak diye bir şey yoktur. Toprağı 100 yıllık kiralayabilirsiniz. Sonsuza kadar tapuyu size asla vermiyorlar. Sadece kullanımı hakkını alabiliyorsunuz. Eğer amaç dışı kullanıldığı tespit edilirse de toprak hükümet tarafından geri alınıyor. Hollanda’da bunu yapıyor. Hollanda’nın yüz ölçümü İstanbul kadar olmasına rağmen üçüncü tarım ekonomisi olmasının sebebi budur. Mevzuat ve hukuk tarımın gelişmesi için tekrar ele alınmalıdır. Mesela Ziraat Bankası’nın tarım kredilerinin %95’i tarım üretimine gitmeyip, rantı gitmiş ve amaç dışı kullanılmıştır. 1950 yılından beri bu gidişat böyledir. Adam krediyi çekmiş gidip daire almış, faize yatırmış ya da iş yeri kurmaya kalkmış kötü amaçlarına alet etmiştir. İşte bütün mesel bu.

Son dönemlerde önemli bir durum daha var: gördüğümüz üzere polis, zabıta, bakan, valiler patates, soğan depolarını basıyor. Bir ülkenin yeterli üretimi olursa talep arzı karşılarsa ve arz-talep dengesi kurulursa ki bu piyasada oluşuyor zaten, köylünün, çiftçinin işine de karışılmamış olur. Çünkü üretici-chiftçi, malını ne zaman satacağını, ne zaman piyasaya hangi ürünü süreceğini ya da ne kadar süre ile muhafaza edebileceğini çok iyi bilir. Ürünün sıhhatini ve durumunu en iyi çiftçi biliyor. Çünkü işin teknik kısmına en iyi onu üreten hakimdir. Diğer taraftan baktığımızda elbette ki, bu işi kötüye kullananlar ve stokçular vardır. Bunlar her dönem oldular. Bunların üzerine gidilmesini destekliyorum. Fakat bu olayda 40-50 yıldır bu işi meslek olarak yapan tüccarların depolarına da giriliyor. Kurunun yanında yaş da yanmasın. Kimse mağdur edilmesin. Bu milli bir görevdir. Sofralarımızda taze soğan ve patates Haziran ayından itibaren piyasaya çıkacak. Bütün ürünler hemen piyasaya sürülürse, Haziran ayına kadar yiyecek hiçbir şey bulamayız ya da fiyatlar tavan yapar. Zaten bu yıl küresel ısınma ve iklim değişikliği nedeniyle hasat problemi yaşıadı. Ayrıca yurt dışından ithal edilen tohumlarla üretilen soğanların da ömrünün kısa olduğu açıktır. Doğal olarak bu yıl ki üretim gideri karşılayabilecek ölçüye ulaşamadı. Ve sonuç olarak soğan fiyatları tavan yaptı. Türkiye’nin soğan ambarı olarak bilinen Ankara’nın Polatlı İlçesi’nde yapılan incelemelerden sonra açıklama yapan Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak, depolarda 200 bin ton kuru soğan tespit edildiğini belirtti. Cumhurbaşkanımız, “Depoları basmaya devam edeceğiz” diyor ancak depolardaki toplam 200 bin ton soğan, günde 4.938 ton soğan tüketen Türkiye’nin ancak 40 günlük ihtiyacını karşılayabilir. Yani tüm soğanlar piyasaya sürülse dahi yüksek soğan fiyatlarını düşürebilecek bir etkiye sahip değil. Çiftçi, geçen yıl 523 bin ton soğan üretimi yapılan Polatlı’da bu yıl toplam üretimin 150 bin ton düzeyinde kaldığını belirterek ciddi bir kayıp yaşandığını söylüyor.

Artan girdi maliyetleri yüzünden çiftçi üretimden çekiliyor ve tarım alanları daralıyor. Köylü Anadolu’yu terk edip büyük şehre göç edip ekmeğini başka işlerde arıyor. Bu da giderek dışa bağımlılığın, ithalat payının genişlemesine yol açıyor. Bu sebeple piyasalarda fiyat dengesi kurulamıyor ve fiyatlar çoğunlukla yukarı çekiliyor. Aslında üretim planlaması düzgün yapılırsa, bu tip sorunlarla karşılaşmayabiliriz. İklim değişikliğine göre, üretim planlaması, ürün desenlemesi yapmamız ve ona göre tohum üretmemiz gerekiyor. Üretim yaparken her koşul göz önünde bulundurulması gerekiyor.

Kadınlar Sarıyer'de Eşitliği Konuştu

Saadet Bayar

ON YILDA 2 BİN 337 KADIN ŞİDDETE KURBAN GİTTİ
Kadın Çalışmaları Koordinasyon Merkezi tarafından düzenlenen 'Aile içi şiddet' konulu panelde uzmanlar acı tabloyu bir kez daha gözler önüne serdi. Panelde konuşan Uzman Eczacı Belkis Ünver, 2018 yılının ilk dokuz ayında 363 kadının yaşamını yitirdiğini belirterek son on yılda 2 bin 337 kadının şiddete kurban gittiği söyledi.

Sarıyer Belediyesi Kadın Çalışmaları Koordinasyon Merkezi 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü yaklaşırken kadın çalışanlara kurum içi

Sarıyer Belediyesi Kadın Çalışmaları Koordinasyon Merkezi 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü yaklaşırken kadın çalışanlara kurum içi şiddet eğitimi verdi. Etkinliğe; Uzman Eczacı Belkis Ünver, Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Yar. Doç. Dr. Semai Tuzcuoğlu'nun yanı sıra Avukat Arabulucu Handan İlağa konuşmacı olarak katıldı.

şiddet eğitimi verdi. Vatandaşla ilk temasta bulunan belediye personeline verilen eğitimin ardından Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi'nde 'aile içi şiddet' konulu panel düzenlendi. Gerçekleşen etkinliğe; Uzman Eczacı Belkis Ünver, Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Yar. Doç. Dr. Semai Tuzcuoğlu'nun yanı sıra Avukat Arabulucu Handan İlağa konuşmacı olarak katıldı. Uzmanlar, 2017 yılında ülkemizde aile içi şiddet yüzünden 409 kadının öldürüldüğünü belirterek 2018 yılının ilk dokuz ayında bu sayının 363'e çıktığını belirtti.

DÜNYADA ÖNEMLİ

BİR SORUN

Aile içi şiddetin 4 ana gruptan oluştuğunu vurgulayan Belkis Ünver şiddet türlerini; ekonomik, fiziksel, cinsel ve psikolojik olarak ayırdıklarını belirtti. Ünver konuşmasını şöyle sürdürdü: "Kadına yönelik şiddet sadece ülkemizde değil dünyada da önemli bir sorun. İtalya'da 4 ayda 54 kadın öldürüldükten sonra bütün sivil toplum örgütleri ayaklanmıştı. Toplumun bu tepkisinin sonucunda İtalya'da kadına şiddet uygulayan bireyin cezası vatandaşlıktan atılması. Bunun yanı sıra Hindistan'da çeyiz cinayetleri yüzünden 2017 yılında 8 bin 200 kadın yaşamını yitirdi. Bu rakam ülkemizde de korkunç boyutlarda. Öyle ki 2017

yılında 400'ün üzerinde kadın cinayete kurban giderken 2018'in ilk 28 gününde 47 kadın yaşamını yitirdi. Son on yılda 2 bin 337 kadın şiddete kurban gitti.

AİLE BİR TAKIM OLARAK GÖRÜLMELİ

Kadına yönelik şiddetin kesinlikle erkeklik hormonuyla bir alakası yok. Aile içi şiddetin kişilerin kendi psikolojik sorunlarından kaynaklandığını düşünüyorum. Araştırmalar ise bunun tam tersini söylüyor. Yapılan araştırmalarda bu bireylerin sadece yüzde 5'i psikolojik bir rahatsızlığa sahip." Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Yar.Doç.Dr Semai Tuzcuoğlu ise konunun psikolojik boyutuna değinerek, "6 yaşına kadar karakterin yüzde 70'i oturuyor. 6 yaşına kadar çocuk ne görürse onu alıyor.Bu yüzden anne ve babanın eğitim alması ve aile içindeki davranışları çok önemli. Ebeveynler aileyi bir takım olarak görmeli. Aile içindeki karar alma mekanizmasına çocuklar da dahil edilmeli" dedi.

ZORUNLU ARABULUCULUK GELİYOR

Avukat Handan İlağa'nın sağlık sorunları yüzünden panelde bulunamaması ona engel olmadı ve panele telefondan katılarak dinleyicilerle buluştu. 29 yıllık avukatlık hayatında arabuluculuğun şiddet konularında değil ticari olaylarda olmasını savunan ve aile içi konularda zorunlu arabuluculuğun yürürlüğe girmesinden memnun olmadığını belirten İlağa, "Dünyanın hiçbir yerinde şiddet söz konusu olduğunda arabuluculuktan söz edilemez. Şiddete maruz kalan kadın sığınak ve geçici koruma talebinde bulunmaya ve şiddet uygulayan kimsenin evden uzaklaştırılmasını istemeye hakkı vardır. Şiddet uygulayan eğer bir polis veya güvenlik görevlisi ise bu polise ya da jandarmaya verilen beyannameye belirtilmesi takdirinde silahına el koyulmalıdır" açıklamasında bulundu.

Aydın Tonga

aydintonga@gmail.com

Müslüman Mısın?

İlahiyatçı yazar Mustafa İslamoğlu geçtiğimiz haftalarda sosyal medya hesabından şu görüşleri paylaştı: "Bana 'sakız orucu bozar mı', 'hayızlı oruç tutar mı' ile gelme hacı! Bana şu sorularla gel:

- Kaçak suyla alınan abdest, kılınan namaz, namaz olur mu?
- Torpille işe giren insana maaşı helal olur mu? Parayla namaz kıldırma konusunda bu ülkede Ebu Hanife'ye uyan kaç hanefi imam var?.."
- Kara Para aklamak için, insanlara riyakârlık yaptırılan camide namaz kılınır mı?
- Yolsuzluk ile edinilen servet helal olur mu?
- Kirli parayla hacca giden de Arafat'ta anadan doğmuş gibi olur mu?
- Arsanın emsalini artırma karşılığı müteahhide yaptırılan okulda okumak helal midir?

Hiç şüphesiz İslamcı hiçbir hareket bu sorulara olumlu cevap vermeyecektir. Fakat yine İslamcı hareketlerin çok büyük bir çoğunluğu bu sorulara mazhar olan hadiseleri konuşmuyor, ekonomi-politik düzlemde ortaya çıkan sorunları gündemlerine bile almıyor. Peki, neden böyle oluyor? Din mi onlara bu sorunlarla ilgilenmeyin; örneğin yoksulluğu, örneğin haksızlığı, gelir dağılımdaki uçurumu konuşmayın diyor? Öyle değilse neden bu sessizlik? Soruların önemi ortada. Bu noktada yalnızca şunu söylemek yeterli sanırım; nasıl yaşarsanız dininizi de öyle tanımlar, öyle yorumlarsınız. Bu yaşama halini, kurulan ittifaklar, yer alan cepheler ve elbette birlikte durulan saflar ölçeğinde okumak, değerlendirmek gerekiyor.

Her şey bir tarafa Bakara Suresi'nde geçen şu ayet bile bir dindar için anlamlı bir mesaj olmalı: "Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." İşte ayetten kimin ne anladığı, bu ayeti nasıl yorumladığı ile din yeniden üretiliyor. Örneğin anılan ayeti İhsan Eliaçık şöyle yorumluyor: "Bu durumda "De ki; fazlalığı infak etsinler" demek, kişinin geçimini kolayca sağlayabileceği temel ihtiyaçlarından fazla olanı versinler demektir." Tahmin edileceği üzere bırakın Türkiye'yi dünyanın neredeyse tamamında anılan ayet ya böyle yorumlanmıyor ya da yorumlandığı halde "sakız orucu bozar mı" sorusu kadar değer görmüyor.

Peygamberin yakın arkadaşlarından Ebu Zer'e atfedilen şu sözün yakıcılığını görmemek mümkün mü: "Evinde ekmek olmadığı halde kınından sıyrılmış kılıcıyla başkaldırmayan adama şaşarım" Ekmek, adalet ve eşitlik kavgası kadim bir kavgadır çünkü. Onun için tarihin her döneminde bu tür sözler bir biçimde ifade edilmiştir. Fakat gelin görün ki, yeri geldiğinde Ebu Zer'i kimselere bırakmayan "İslamcı Mahalle", Erdoğan öncülüğünde Fatih Portakal'a demedik söz bırakmadı. Oysa bir sendika ziyaretinde şu sözleri söyleyen de Erdoğan'dan başkası değildi: "Kalkınmada en büyük pay işçilerin: Emek hareketi, bize göre Türkiye'nin kalkınma hareketidir. Bugün üretimde, kalkınmada aldığımız mesafeyle övünüyorsak, yarınki Türkiye'ye umut ve güvenle bakıyorsak, bu başarıdaki en büyük pay sizlere, işçilerimize aittir. Sendikal hareketin önündeki tüm engelleri toplumun önündeki diğer tüm engeller gibi aşmak, emek hareketini hak ettiği konuma ulaştırmak bizim boynumuzun borcudur." Dahası Refah Partisi il başkanıyken Darphane ve Damga Matbaası işyerindeki grevi ziyaret eden ve o grevde, grev önlüğü giyip şu sözleri zikreden de yine Erdoğan'dı: "Ülkemizde özellikle 1980 sonrası hükümetler işçi haklarına, insan onuruna yakışmayacak şekilde ilgisiz kalmaktadır. Alın teri kutsallığını yitirmiştir. Ülkemizde işçiler kira ücretlerini dahi ödeyemeyecek zorluklar içerisinde kıvrınmaktadır. Bu zulme son verene kadar haklı ve kararlı mücadelelerin yanında olmayı inancımızın bir gereği olarak bir görev telakki ederiz"

İfadeler sizce de oldukça çarpıcı değil mi? Erdoğan, hakları için direnen işçilerin yanında olmayı "inancın gereği" olarak ifade ediyor! Bu durumda Portakal tam da Erdoğan'ın dün sahiplendiği ilkeyi bugün ülke genelinde sahiplenmiş olmuyor mu? Hem fakirleşmeye, sefalet ve zamlara karşı insanların sokağa çıkmasının dinen bir sakıncası mı var? Yoksa neden bu hiddet, öfke.

Yalnız bugün değil tarihin her döneminde din, iktidarlar tarafından yeniden ve yeniden üretilmiştir. Bu anlamda dinin ne söylediğinden ziyade o söylemin nasıl dolaşıma girdiği, hangi dinamiklerle yorumlandığı önemli olmuştur. Bu o kadar önemli bir husustur ki, yeri geldiğinde Mutezileyi yeri geldiğinde de Vahhabileri yaratabilmiştir. Ondanır yer, zemin ve olaylara göre din yeniden biçimlenir ve biçimlendiği kabın halini alır. Öyle olmasaydı "İslam ülkeleri" rüşvet, yolsuzluk vb konularda başı çekmezdi. Lakin yaşanan din tam da budur.

karGOkar

"Güvenilir Ortağınız"

444 0 410
www.kargokar.com

Bizimle Çalışmanızın Avantajları Nelerdir?

- Deneyimli Personel
- Teknolojik alt yapı
- Sigortalı taşımacılık
- Gönderilerinizde tasarruf
- Zamanında hizmet
- Bağımsız ürün taşımacılığı

“Kent Yaşamına Alışmalıyız”

Sayın Ali Balkaya sizi kısaca tanıyalım?

Divriği Bayırüstü (Timisi) Köyü'nde 1982 yılında doğdum. Çiftçi bir ailenin çocuğuyum. 1987 senesinde İstanbul'a göç ettik. İstanbul Alibeyköy' de ilkokulu, sonra Güngören'de orta ve lise eğitimi tamamladım. 2 yıllık muhasebe bölümü ön lisans, 4 yıllık işletme bölümü lisans mezunuyum, 1 yıl adalet okudum ve şuan da yerel yönetimler öğrencisiyim. İstanbul da birkaç şirkette muhasebe müdürlüğü ve yardımcılığı pozisyonlarında mesleğimi icra ettim ve aynı zamanda mali müşavirlik sürecimi başlatarak 26 yaşında Mali Müşavir olmaya hak kazandım. Bir çok özel kurumdan ve özel üniversitelerden bilgisayar, muhasebe, hukuk, hitabet, oyunculuk, yerel yönetimler, sağlık ve kişisel gelişim konularında eğitim aldım. Mesleğimin yanı sıra 2010-2013 yılları arasında Futbol Hakemleri Derneğine bağlı olarak futbol hakemliği yaptım. 2014 yılın da meslektaşım olan ve aynı zamanda Türk Folklor Kurumu Milli Halk Oyunları Antrenörü olan Gülhan Turan Balkaya ile evlendim. Şuan 3 yaşında Mir Ali adında bir oğlum var.

2011 yılında Mali Müşavirlik ofisini kurarak mesleki kariyerime devam ediyorum. Şuanda Esenler Tekstil Kent'te olan ofisimde vergi mükelleflerine mali müşavirlik hizmeti ve ihtilaflı davalarda danışmanlık sunuyorum. 2018 yılında Adalet Bakanlığı Uzlaştırmacı sınavlarını kazanarak mesleğimle birlikte Uzlaştırmacı meslek mensubu olarak faaliyet göstermekteyim

Timisi (Bayırüstü) Köyü Derneği Başkanısınız. Dernek

çalışmalarınızdan bahseder misiniz? Derneğimizde halk oyunları, tiyatro, müzik, semah gibi sosyal faaliyetlerde görev alarak destek olmaya çalıştım. Başarılı çalışmalarımız sonucu o zamanki dernek yöneticilerimiz beni de yönetici olarak aralarından aldılar. Bir dönem saymanlık, bir dönem başkan yardımcılığı derken şuan da 3 dönemdir derneğimizin başkanlığı sürdürmekteyim. Köy dernekleri olarak en büyük sorun insanlara ulaşmak ve bu insanları ortak paydada bir arada tutmak. Sadece pilav pikniği ve dernek gecesi yapmakla dernekçilik yapılmıyor, yeni çalışmalar yapmak gerekiyor. Tiyatro, Halkoyunları, Müzik, Şiir, Lirik Dans gibi gruplar kurduk. 8 yaş altındaki çocuklarımız için drama eğitimi verdik, kadınlarımıza keçe ve kıyafet tasarım eğitimleri verdik. Ve bu çalışmalarımızı her sene Mayıs ayında Timisi Köyü Geleneksel Gençlik ve Kadın Şoleni adı altında şenlikler yapıyoruz.

DİVSIAD (Divriğili Sanayici ve İş Adamları Derneği)'in kurucu üyesisiniz? DİVSIAD'ı neden kurdunuz? Neler yapmayı planlıyorsunuz?

İstanbul'da yaklaşık 150 bin Divriğili nüfusumuz var. Bu nüfusa yön verecek teknik bir platforma ihtiyaç olduğunu düşünüyordum. 2016 senesinde Divriği Kültür Derneği genel başkanı sayın Cafer Yıldız'a İstanbul'daki Divriğili doktorlarımızı, avukatlarımızı , mühendislerimizi, mali müşavirlerimizi, mimarlarımızı, öğretim görevlilerimizi yani belli

bir eğitimi tamamlamış meslek sahibi insanları bir araya toplayarak Divriğili Serbest Meslek Erbabları Derneği kuralım demiştim. Yaklaşık 4 yüz avukatımız, 3 yüz mali müşavirimiz, 250 mimar mühendisimiz , 2 yüz doktorumuz ,2yüz eğitimcimiz var. Bu kadroları bir araya getirir ve ortak payda ve amaçta buluşabilirsek çok ciddi bir ekonomik güç ve bilgi destek gücüne sahip olabiliriz. Örneğin Divriği'deki Sadık Özgür Devlet Hastanesi'ndeki doktor yokluğunu bu platformda çözebilirdik veya çözümler üretebilirdik. Cemevi'nin hukuksal sorunu olduğu dönemlerde bu platform çözüm üretebilirdi. DKD'nin Kocamustafapaşa daki binasının sorununa da çözüm üretip faydalı olabilirdik. Sağlık sorunu olanlara doktorlarımız aracılığıyla kaliteli sağlık hizmeti almalarını sağlayabilirdik. Divriğililerin

biliyoruz birazda vakıf çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

Vakfımız yaklaşık 12 sene önce yöremizin en önemli iş adamı ve aynı zamanda köyümüzün bir değeri olan Sayın Sadık Özgür tarafından kuruldu. Kurulma amacı ekonomik durumu yetersiz olan köylülerimizin çocuklarının eğitimlerine maddi katkıda bulunmak, eğitim sonrasında ise o çocuklara hayatın her alanında sosyal kültürel çalışmalarda bulunmaları için teşviklerde bulunmaktır. Sadık Özgür, eğitime çok önem veren bir iş adamıdır. Sadece Timisi'lilere değil Divriği'de yaptırdığı hastane ve okullardan da anlaşılabileceği gibi bütün Divriğililere de ne kadar değer verdiğini de ispatlamıştır. Vakıf başkanımız Sayın Kenan Kızıltan ve vakıf müdürümüz Sayın Birsan Kıratlı'nın da özverili çalışmalarıyla köyümüzün

Divriği Timisi (Bayırüstü) Köyü Derneği Başkanı Ali Balkaya dernek çalışmalarını ve Köy Derneklerinin içinde bulunduğu zorlukları değerlendirdi. CHP Küçükçekmece Belediyesi Meclis Üyeliğine aday adayı olan Ali Balkaya yerel yönetimlerin halkla olan bağlantıları üzerine görüşlerini ifade etti. Ali Balkaya DİVSIAD kurucularından.

hukuksal sorunlarının avukatlarımız aracılığı ile uygun şartlarda hemşericilik mantığı ile çözümlere kavuşturabiliirdik. Bu tip örnekler çoğaltılabilir. Ancak Cafer başkanımız bu projenin işadamlarını da kapsayarak genişletilmesi gerektiğini, hatta işadamları Derneği şeklinde tek çatı altında olması gerektiğini söyledi. Bir kaç işadamımızın DİVSIAD'ı kurma çalışması başlattıklarını söyledi, toplantıya beni de davet etti. Çok değerli iş adamlarımız ile tanıştık, 20 ye yakın iş adamlarımızın yoğun emeği ile Başkanımız Niyaz Güneri ve Cafer Yıldız'ın önderliğinde 2017 Aralık ayında DİVSIAD kurduk.

DİVSIAD'ın hedefleri neler?

Türkiye deki Divriğililerin bir arada olduğu, işadamlarımızın birlikte ticaret yapmaları, ortaklıklar kurarak Divriği'de veya getirisi olan başka yatırım alanlarında yatırımlar yapmaları ve kazanç sağlamaları , istihdama katkı, iş adamlarımıza faydalı olacak eğitimler düzenleme gibi hedefleri var. Derneğimizin şuan itibarıyla 120 ye yakın üyesi var. Üyelerimiz arasında sanayii, imalat, lojistik, inşaat gibi sektörlerde güçlü kişiler var. Kale Endüstri AŞ, 3S Kale, Anadolu Cam, Yıldız Cam, Özpen, Sarnikon, MSY Yapı, Forsa Kâğıt, Stella Mobilya, Kozlu Orman Ürünleri gibi hem derneğimizi destekleyen hem de üyemiz olan işletmelerimiz var. **Sadık Özgür Eğitim ve Kültür Vakfı'nda yönetici olduğunuz**

güzelleşmesi adına her türlü projeleri değerlendirip köyümüze maddi destek sağlıyoruz. Yaklaşık 50 öğrencimize burs desteği sunuyorum. Divriği'ye bağlı Köy Derneklerinin çeşitli sorunları olduğundan söz ediyorsunuz? Nedir bu sorunlar? Bu sorunların aşılması için ne yapmak gerekir? Köy derneklerimizde en büyük sorun, değişen toplumların değişen alışkanlıklarının gerisinde kalmasıdır. Bence dernekler misyonunu tamamladı, çünkü Anadolu'dan İstanbul'a göç eden yöre insanları artık kentleşti dolayısıyla hem bakış açısıyla, hem de yaşam tarzı ve alışkanlıklarıyla artık bir kentli gibi yaşıyorlar. Akrabalıklar, atalarının kültürleri, yöresinin motifleri, hatta yemek ve tüketim alışkanlıkları bile Anadolu insanı gibi değildir artık. İşte problem tamda burada başlıyor. İstanbul'daki birçok dernek tamamen Anadolu kültüründen hoşlanan insanlara hizmet etmeyi amaçlamıştır. Dolayısıyla genç kuşaklar kent kültürü ile yetiştiği için köy derneklerine beklenen ilgiyi göstermiyor. Buna birde teknolojikteki gelişmeler, sosyal medya, ekonomik sıkıntılar eklenince dernekler iyice içe kapandı. Eskilerde “ben başkan olacağım” kavgaları gölgesinde geçen genel kurullarımız şimdilerde “ben sıramı savdım başkanlık sırası sende ” sistemine dönüşmüştür. Artık büyükşehirlerden köylerimiz

doğru dönüşlerin başladığına inanıyorum. Köylerimizin taşı toprağı altındır söylemi ile umarım 40 lı 50 lı yıllardaki göçün tersini yaşarız ve toprağımızı işletiriz. Değirmek istediğim nokta buydu aslında. Dernekler misyonunu tamamladı artık, kooperatifleşelim ve köye dönüşün lokomotifini olalım. Nasıl ki derneklerimiz İstanbul'a alışmamıza yardımcı olduysa şimdide son nefesinde bizleri tekrar toprağımızla buluşmamıza ve tekrar topraklarımızı işletmemize yardımcı olur diye düşünüyorum. Ekonomik sıkıntılar, sağlıksız beslenme, şehir pisliği, trafik sorunu, kalabalık, hangimiz bunlarda kurtulmak istemiyoruz ki? Mesela İstanbul'daki yaklaşık 50-60 tane Divriğili köy derneğimiz var. Bazılarının dernek merkezi adı altında lokalleri var. Bu lokaller üyelerine sadece kiraathane olarak

Küçükçekmece ilçemizde aktif siyasete devam etmekteyim. Neden aday oldum? Kısaca anlatayım? Ülkemizde şuan bizleri yönetenler tarafından uygulanan anti demokratik baskılar, insan haklarındaki ihlalleri, eğitimdeki saçma yönelimler, sanata olan düşmanlık, spordaki gerileme, ekonomik krizler, fabrikaların satılması, stratejik kurumlarımızın özelleştirilmesi, yolsuzluklar, halkın sırtına yük olan yatırımlar, çevre katliamı, toplum ahlakındaki bozulmalar, dış ilişkiler ve sınırlarımızdaki savaşlar vb... durumlar tek tek düşünüldüğünde temelinde kötü niyet, kötü amaç ve beceriksizlik olduğu alenen ortadadır. Geleceğimiz için siyasi alanları terk etmemeliyiz, haksızlıklara karşı dik duruş göstermeliyiz. Özellikle eğitimli gençlerimizin kadınlarımızın politikleşmesi için çabalar göstermeliyiz. Ancak bu şekilde güçleniriz ve iktidara yürürüz. Nazım da dediği gibi; Daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar. Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır. Safları sıklaştıran çocuklar, bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır. Geçmişte Terzi Fikri (Fikri Sönmez,

Fatsa 1978) vardı. Şimdi aynı çizgide olan Ovacık Belediyesi ve Bursa Nilüfer belediyesi var. Belediyeçilik anlayışımız artık değişmeli. Almış olduğum eğitimler, yıllardır STK'ların içindeki çalışmalarım ve tecrübem, uzun yıllardır siyasetin içinde olmam dolayısıyla belediye meclis üyesi olabilmek için adaylık müracaatımı yaptım. Umarım hakkımda hayırlısı olur.

İstanbul'da yaşayan Divriğililer önerileriniz var mı? Bu soruya cevap

verirken DKD'yi de göz önünde bulundurmanızı rica ediyorum? İstanbul'da yaşayan Divriğililere önerim DKD öncülüğünde bir arada olmaya, kültürlerimizi yaşatmaya, değerlerimize sahip çıkmaya özen göstereyim. DKD'nin son zamanlarda yaşadığı sıkıntıları köy dernekleri olarak 10 yıl öncesinde bizler yaşadık ve tahribata uğradık. Piknik yaptıktan, geceler düzenlemekten daha öteye gitmeliyiz. Örneğin İstanbul'da bir Divriği Spor kurularak yeni bir heyecan yaratabiliriz. Sporun birleştirici gücünün faydalarını görebiliriz. Kendi içimizde sporu yarıştırdığımızda ayrıştık. Belki de başkaları ile yarışarak birleşebiliriz. Mevcut yönetim en büyük sorun olan ekonomik sorunu aşmak için Kocamustafapaşa'daki dernek binasını tadilat yaparak kiraya vermesi ve dernek parasına bir gelir kaynağı oluşturmasını başarılı buluyorum. Ancak son yıllarda gençlerle olan bağların tekrar gözden geçirilerek güçlenmesini umut ediyorum. Mevcut yönetimin bu gibi sorunları aşacak yetenek ve güce olduğu konusunda hiçbir şüphem yoktur. Yöre dernekleri ise nahiye dernekleri olarak birleşmeli Divriği'de organik tarıma yönelik üretimlerde bulunmalarını tavsiye ediyorum. Unutmayınız Anadolu'ya göç hızlanacaktır ve arazilerimizin ne kadar değerli olduğunu farkına varacağız. Erken giden kazanır.

hizmet veriyor, gençler kesinlikle gelmiyor ve her geçen gün lokale gelenler azalıyor. Hatta bazı derneklerimiz sadece toplantıdan toplantıya açılan tabela derneği olarak kaldı. Dernek merkezi olmayan bazı köylerimiz ise lokal yeri alabilmek için var güçleriyle emek sarf ediyorlar, aidat ve bağış topluyorlar ancak nafile, alındıktan sonra oralarda kiraathane olacak ve zamanla boşalarak atıl yatırım haline dönüşecek. Gelin köye dönüşü kademeli olarak başlatalım, bizlere ait olan arazilerimizi işletelim, birlikte üretelim kooperatif kuralım, birlikte kazanalım.

Birazda siyaset konuşalım? CHP Küçükçekmece belediye meclis üyesi aday adayısınız? Neden aday oldunuz?

Evet Küçükçekmece Belediyesi Meclis Üyesi aday adayım. Siyasi alanlarda liyakat sahibi insanların her geçen gün azaldığını düşünüyorum. Genel anlamda bu durumun değişmesinden yana çok ciddi uğraşların olduğunu görmekteyiz. Bende bu değişimin bir parçası olmayı umuyorum. Siyaset ile çocukluğumda yani 90'lı yılların başında SHP Güngören afişlerini pankartlarını asmakla başladı. Sonrasında üniversite yıllarımda CHP'nin üyesi olmasam da CHP üniversite sorumlusuydum. Sonra CHP Güngören, CHP Bahçelievler'de görevler ararak çalıştım. Şimdilerde ise 2014 yılından beri ikamet ettiğim

İslamın gayriresmi tarihi

Nilgün Baykızı

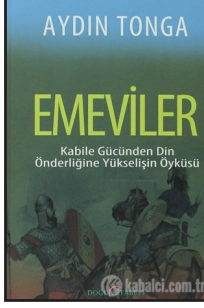
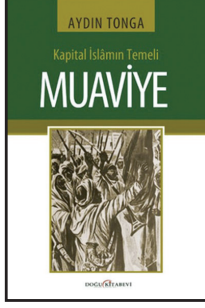
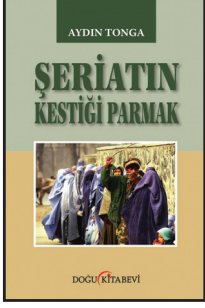
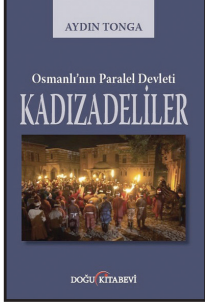
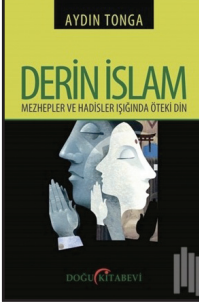
İslâm Tarihinde Gerçeklik Sorunun Aşılmasında Aydın Tonga Çalışmaları İslâm tarihiyle ilgili yapılan çalışmaların ve İslâm tarihini bağlayan literatürün en büyük sorunu genel olarak perspektiften yoksun oluşlarıdır. Tarihte perspektif sorunu olguculuğun (pozitivizimin) anladığı biçimde tarih yapıcılığıyla ilgili değildir. Pozitivizm tarih yapar, ancak, bunun nedeni perspektiften ve açılardan yoksun oluşu, tarihi yapı, olay ve kişileri boşlukta yüzermişçesine ele alarak kaba bir determinizmle nesnelliği oluşturmaktır. Böylece tarih egemenlere ve

İslam Tarihçisi olarak yakından tanıdığımız Aydın Tonga, Hz. Muhammed ve 4 Halife dönemini yakından inceleyen bir yazar. Emeviler başta olmak üzere, dönemin öne çıkan simalarını yakından ve objektif bakış açısıyla 5 kitap yazdı. Aydın Tonga bunun yanında Aleviliğe de eğilerek çeşitli gazetelerde makaleler yazmayı sürdürüyor.

de var olan sorun "gerçeklik ilkesinden" yoksun oluşlarıdır. Mevcut tarih anlayışlarında "gerçeklik" ya da kutsal akideleri zedeleyecek zararlı ve dışsal bir müdahale biçimi olarak görülmektedir. Her nedense gerçeklere

edilirken daima tarihi anlamaanın günümüzü anlamlandırmanın koşulu olduğu söylenir. Oysa tarih anlamlandırma nesnesi değildir, araç değildir, tastamam yaşayan gerçekliğin kendisidir; bu nedenledir ki "kapital", bir ideoloji olarak "İslâm" ve "Muaviye" sözcüklerini çıplak halleriyle bile yan yana koyduğunuzda günümüz egemen siyasal iktidarının portresini yapıyor, adeta "kayıp bir tarihsel gerçeklik failinin" robot resmini çiziyor. İlginçtir ki benzer bir kavrayışsal diyalektik Tonga'nın üçüncü çalışması "Osmanlı'nın Paralel Devleti Kadızadeliler" de de söz konusudur. Tonga siyasal iktidar olgusunun dünü ve bugünü bir yüzün iki profili gibi vermektedir, bu yüzün hangi profiline bakarsanız bakın diğer profilini de görmüş oluyorsunuz, tarihte bugünün iktidarını ve bugünün iktidarında onun tarihsel yüzünü... Dahası her iki profil de şu anda, bugünde ve tam karşınızdadır. Bu, aynı zamanda doğrudan iktidar olgusunu sorgulama ve siyasal İslâm'la yüzleşme olanağını doğurmakta, buna başlı başına yer açmaktadır. Açıkça söylemek gerekirse diğer çalışmalarıyla birlikte yazarın son çalışması "Şeriatın Kestiği Parmak" da da ortaya çıkan diyalektik başarı, başka bir deyişle gerçekliğin öne çıkarılmasında böyle bir eşik, İslâm tarihi literatüründe başka hiçbir yazarın çalışmasında yakalanmamıştır.

sistemlerine hizmet eden ideolojik bir yığın haline gelmektedir. İslâm tarihini bağlayan Batı menşei çalışmalardaki en büyük sorun bu olmakla birlikte, kendini İslâm tarihinin içinde konumlandıran çalışmaların en büyük sorunuysa dinsel akideleri öncelemeleri ve İslâm tarihindeki devlet yapılarının "fetih" "gaza" gibi siyasal ve ekonomik kavramlarını olumlayıcı bir çizgiden hareketle aşkınlaştırmaları, adeta mistisize etmeleridir. Böylece Batı menşei çalışmalarında var olan nesnellik sorunu, kendini İslâm tarihinin içinde konumlandıran çalışmalarda bir eksiklik gibi durmakta, bu bağlamda bir güven sorunu da ortaya çıkarmaktadır. Oysa her iki tarih üretim biçiminde

bağlılıkla kaynaklara bağlılık arasındaki ilişki ters yüz edilmiştir; böylece tarih, özellikle de İslâm tarihi dinsel boyutu ve kavramlarıyla, gerçeklik duygusunun yarattığı boşlukta ideolojik ve siyasal bir istismar deposu haline getirilmiştir. Günümüzdeki siyasi, dini ve ekonomik iktidar ilişkilerini oluşturup egemenlik yapılarını kuran ve tarih bilimini doğrudan bağlayan tüm bu sorunların ortasında ve de ideolojik nedenlerle, gerçeklik duygusuna yönelik kasıtlı olarak bırakılmış boşlukta Aydın Tonga'nın çalışmaları tarihi bir önem taşımaktadır. Çünkü bu çalışmalar tam da siyasal İslamın ideolojik ve ekonomik boyutlarıyla, iktidar algısı ve normlaştırmalarıyla kendini tekrar ettiği

günümüzle çakışmaktadır. Çünkü bu çakışma, tarih yapıcılığının kurguladığı bir randevudan değil, bizzat realiteden doğmuş bir örtüşmeden kaynaklanmaktadır. Aydın Tonga "Kapital İslâm'ın Temeli Muaviye" ve "Emeviler" isimli çalışmalarında siyasal İslâm'ın dününden hareketle bugününü, tek tip bir açıyla değil; ekonomi, siyaset, din, sınıf gibi birbirinin içinde filizlenip birbirini oluşturan yapıları çoklu bir diyalektikle ortaya çıkarıyor ve gözler önüne seriyor. Bu anlamda Tonga'nın çalışmalarının genel boyutuyla Marksist tarih literatürünü de ötelere taşıdığını rahatlıkla söylemek mümkündür. Tüm bunların önemiyse tarih algılamalarında açığa çıkıyor. Bilindiği üzere tarihin öneminden söz

İsmail Metin

Mahmut Erdal'ın Saz'la Tanışması (I)

Yazının daha etkileyici olması için dayım Mahmut Erdal'ın kendi kitabından bu konuyu aynen alıp buraya ekliyorum. "Saza çok merakım vardı. Akrabaların sazlarını çalıyordum ama kendi sazım yoktu. Sazın hayali ile dolaşıyordum. On, on bir yaşlarındaydım ve ilk okulda okuyordum. Babam benim saza merakımı bildiği için bir gün bana on lira verdi. "yanına bir arkadaş bul, Sincan Köyü'ne git. O köyde Ağa Dayı diye biri var. Parayı kendisine ver, benim de selamımı söyle. Sana bir saz versin" dedi. Sevinçten deliye dönmüştüm. Arkadaşı kim arar. Parayı aldığım gibi doğru Sincan Köyü'ne gitmeye karar verdim. Aylardan Aralık ayı idi. Henüz kar yağmamış ama kuru kar zerrecikleri soğuk havada bir o yana bir bu yana savruluyorlardı. O zamana kadar Sincan köyüne hiç gitmemiştim. Sadece Sincan'ın ne tarafta olduğunu biliyordum. Hemen yola koyuldum. Köyün karşısındaki mezarlığın tepeden Tebit Hazır'a gittim. Tebit Hızır'dan tepeye aşağı koşarak vadiye indim. Önüme Karabel çayı geldi. Kış ayı olduğu için su azdı. Suyu camlayarak karşıya geçtim ama su buz gibi soğuktu. Oradan Sincan köyüne gittim. Sincan'da Ağa dayı[1] diye birisi vardı. yöremizde saz yapımı ve saz çalmasıyla çok ünlüydü. Yeni saz almak isteyen ona gider sazını ondan alırdı. Sincan'a gidince Ağa dayıyı sordum. Evine gösterdiler. doğru Ağa Dayının evine gittim. Çamşır'ından geldiğini Kambur Hocanın oğlu olduğumu söyledim. Çok menmun oldu ve çocuk olmama rağmen beni büyük bir misafir gibi karşıladı. Babamın vermiş olduğu on lirayı kendisine verdim ve bir saz istediğimi söyledim. Ağa Dayı, babamı çok severdi. Bana çok ilgi gösterdi. Elinde birkaç tane bitmiş, birkaç tane de yapım aşamasında olan saz vardı ama benim çalabileceğim bitmiş bir sazı yoktu. Beni yanına oturttu. Orada tamamlanmamış olan sazlardan birisine perde takıp tellerini gerdı ve önce ayarladı sonra da çaldı. Saz hoşuna gitti ki "Mahmut'um işte bu saz tam sana göre oldu" dedi. Sazı bir de bana verdi. Ben sazı çaldım ama neresine vurduğumdan, ne çaldığımdan habermim yoktu. Bir an önce sazı alıp köye gitmek istiyordum. Bir sazım olacaktı ve bu benim için dünyanın en değerli hediyesiydi. Ağa dayı benim hemen oradan çıkmak istediğimi anladı. Zaman da geç olmuştur. İki saate kadar karanlık basacak hale gelmişti. Beni o gün salmak istemedi. Ağa dayı bana "Mahmut'um geç oldu, bu saatte gidemezsin. Bu gün burada yat, yarin sabah gidersin" dedi. Mümkün mü? Nasıl kalırdım? Köye varıp sazımı duvara asıp ona bakacaktım. Ben Ağa dayıyı dinlemedim ve ısrarına rağmen yola çıktım. Sazı elime aldığım gibi Çamşır'ının yolunu tuttum. Karabel çayını yine comlayarak geçtikten sonra dik dağa yukarı tırmandım. Daha çocuğum dağlar bana vız geliyordu ama mevsim kıştı. Hava çok soğuk ve kararmaya doğru da gidiyordu. Köye hava kararmadan varmak için İnsanların kullandığı yolu kullanmadan dereden tepeden (Kese) gidiyordum. Korkmaya başladım. Korkunca Eşke köyüne gidip oradan yol boyu gitmeye karar verdim. Eşke köyüne döndüm. Eşke köyüne vardığımda Güneş aşmıştı. Havanın kararmasına yaklaşık yarım saatlik bir zaman vardı. Bu süre içinde köye varamazsam karanlığa kalacaktım. Karanlığa kalmak çok büyük bir riskti. Elimde fener yoktu. Dağlar taşlar kurt doluydu. Ayrıca güneş aştıktan sonra hava çok çok soğuyor ve eki onlara kadar düşüyordu. Yani hava karardığında yolda olursam dağda kalma (ölme) ihtimalin vardı. Karanlık basmadan koşar adımla Eşke'den bizim köye yetişebilirdim. Eşke'de bizim kirvelerimiz vardı. Onlar beni gördüler. Bana "Kirve, Gel, gitme. Biraz önce köye kurtlar saldırdı. Köpeği parçaladı" dediler. Ben buna rağmen orada da kalmadım ve yola çıktım. Eşke köyündeyken kar da yağmaya başlamıştı. Güneş de aştığı için hava alaca karanlık olmuştur. Eşke köyünden çıkınca koşar adımlarla bizim köye doğru gitmeye başladım. Bir taraftan kar yağıyor, bir taraftan hava kararıyordu. Rüzgarla yağın kar gözlerime giriyordu. Bunlar da yetmiyormuş gibi kurtların korkusu iyice beni etkilemeye başladı. Ama sazım vardı ve bu heves beni asla durdurmuyordu. Aşık Ali Metin'lerin değimeninin üstüne geldim. Oradan gideceğim çay yoluna baktım çok korkunç ve karanlık gözüküyordu.

GENEL KURUL İLANI

Sivas-Divriği-Çitme Köyü Dayanışma ve Kalkındırma Derneği Yönetim Kurulu Başkanlığından

Derneğimizin Olağan Genel Kurul Toplantısı 23 Aralık Pazar Günü Saat: 10'da Hürriyet Mah. Dr. Cemil Bengü Cad. No: 8 Kağıthane/İstanbul adresinde, aşağıda yazılı gündeme göre yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde kongre 30 Aralık 2018 Pazar Günü çoğunluk aranmaksızın aynı adreste ve saatte yapılacaktır. Dernek üyelerine duyurulur.

Yönetim Kurulu

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Divan Başkanı Seçimi
- 3- Saygı Duruşu
- 4- Yönetim ve Denetim Kurulu Faaliyet Raporlarının Okunması ve Müzakeresi
- 5- Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
- 6- Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
- 7- Yeni yönetim ve Denetleme Kurulu Asil ve Yedek Üyelerin seçimi
- 8- Dilek ve temenniler
- 9- Kapanış

Murat Şahin'i

Unutmadık Unutturmayacağız

15 Kasım 2003 tarihinde yobaz odaklar tarafından gerçekleştirilen hain saldırılarda yitirdiğimiz, önceki dönem dernek başkanlarımızdan **Murat Şahin** kardeşimizi sonsuzluğa uğrayışımızın üzerinden 15 yıl geçti. Özlemle ve hasretle anıyoruz. Dilimizin yettiği, elimizden geldiği kadar terörü lanetlemeye devam ederek, bu güzel memleketimizin barıştan yana tutum almaya ısrarla devam edeceğiz. Bu vesileyle yakın geçmişteki katliamlarda yitirdiğimiz tüm terör mağdurlarını saygıyla anıyoruz.

Yağbasan Köylüleri Eğitim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

Tevrüz Yeniden Başkan

DÜNYA MİRASI DİVRİĞİ MENGÜCEK VAKFI'NIN 3. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Üç yıl önce Prof.Dr. Mahir Tevrüz'ün öncülüğünde İstanbul, Ankara, Sivas ve Divriği'den, mesleklerinde öne çıkmış iş, sanat, siyaset, bürokrasi içersinden ve akademik çevreden bir kısım Divriğili tarafından kurulan ve bugüne kadar pek çok başarılı çalışmada katkısı bulunan "Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı" 18 Kasım 2018 tarihinde 3. Olağan Genel Kurulunu yaptı. Divriği'nin sahip olduğu tarihsel ve kültürel değerlerin korunması ve yaşatılarak gelecek nesillere intikalini sağlama düşüncesi ile Divriği'ye ve Divriğililere imkânlar nispetinde her alanda katkıda bulunmak amacıyla kurulan vakfın, üyelerinin geniş bir katılım ile ilgi gösterdiği genel kurulu, İstanbul'da bulunan Sivas Hizmet Vakfı binasında yapıldı. Vakıf Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz'ün açılış konuşmasıyla başlayan genel kurulda, saygı duruşunun ardından gündemin diğer maddelerine geçildi. Vakfın 2017-2018 faaliyet raporunun okunmasından sonra Bilim ve Teknik Komitesinin, Eğitim, Kültür ve Bağışlar Komitesinin, Kadınlar Kolu Komitesinin ve Köy Kalkındırma Komitesinin 2018-2019 öneri faaliyet raporları değerlendirildi. Genel Kurulda hazır bulunan Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi aynı zamanda Vakfın Bilim Komite Başkanı Tarihçi-Yazar Necdet Sakaoğlu yaptığı

Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı 3. Olağan Kongresi Sivas Hizmet Vakfı İstanbul Şubesi'nde yapıldı. Kongreye Vakıf üyeleri katıldı. Yapılan seçimde Prof. Dr. Mahir Tevrüz yeniden vakıf başkanı seçildi.

konuşmada özetle; Mengüceklerin bilinirliğinin artırılması ve Mengücek eserlerinin günümüze kazandırılması konusunda vakfın çalışmalarının önemli olduğu, Mengüceklerde kadının öneminin özellikle Melike Turan Melek tarafından yaptırılan Şifahane ile öne çıktığı, yakın geçmişimize bakıldığında Hüma Hatun'un 18. Yüzyılda Mengücek soyundan geldiği göz önünde tutularak, tarihte bilinen Mengücek kadınlarının adlarının yaşatılması adına önemli yer ve yapılara isimlerinin verilmesinin sağlanmasının isabetli bir karar olacağı, Divriği için özel ve çok önemli bir hanedan olan Mengüceklerle ilgili yayınların oluşturulmasına katkı sağlanması, Divriği köylerinin ve köyde

yaşayanlarının, araştırıldığında kökenlerinin neredeyse Hititlere kadar uzandığının görülebileceğinden hareketle, köy tarihlerinin bilinmesi önemli olduğu hususlarında görüşlerini bildirdi. Necdet Sakaoğlu ayrıca, susuzluk nedeniyle salgın hastalıklarla boğuşan Divriğililere getirmiş olduğu su ile büyük bir hizmette bulunmuş olan Naci Demirağ'ı anarak, özellikle kızı Suna Hanımın davet edilerek hayırsever Naci Demirağ'a şükran duygularının tekraren dile getirilmesinin güzel bir vefa duygusu yaşatacağını ifade etmiş, Vakıf Başkanı Prof.Dr. Mahir Tevrüz tarafından bu öneri memnuniyetle uygun bulunarak bu konuda gerekli çalışmanın yapılacağı belirtilmiştir.

Komite başkanlarının 2018-2019 dönemi için konuları ile ilgili yaptıkları konuşmalarda ise öne çıkan bazı başlıklar; Divriği'de okullarda ki öğrencilere ihtiyaç ve başarı maddi yardımları, üniversitede okuyan Divriğili öğrencilere burslar devam edecektir.

Cumhuriyet Meydanında ki turizm danışma ofisinin amacına uygun işlev görmesi için Kültür ve Turizm Bakanlığı bünyesinden bir memurun görevlendirilmesi konusunun takipçisi olunacak, Divriği'nin çevresinin ve sahip olduğu kültürel değerlerin tanıtımı ile Mengücekler hakkında kitaplar hazırlanacak, okullarda seçmeli ders olarak okutulması önerilecektir. Divriği'nin tarihi ve kültürel eserleri için yapımı ve montajı başlamış olan yön ve tanıtım levhalarının yapımına devam edilecektir. Abdullah Paşa Konağının Melike Turan Melek Kültür ve Sanat Evi'ne dönüştürülme çalışmalarına ve "İpek Eller" projesinin yürütülmesine devam edilecektir. Kooperatifleşme, yerel üretim ve köy kalkınması hususlarında çalışmalar sürdürülecektir.

Genel Kurul; Vakıf olarak, Sivas Valiliği, Divriği Kaymakamlığı, Divriği Belediye Başkanlığı, sivil toplum örgütleri ve yerel halk ile el ele ve işbirliği içersinde, Devletimizin ilgili kurumlarını bilgilendirmek ve bakışını Divriği'ye çevirmek suretiyle temin edilecek maddi ve manevi katkılarla Divriği'ye yararlı olmak düşüncesi ve bu konulardaki dilek ve temennilerle sona erdi.

Prof. Dr. Gülümser Heper
hepergulumser@gmail.com
Rotayı Çizin

İktidarla muhalefet söylemde koptu, halk ta sosyal olarak ortadan karpuz gibi yarıldı üstelik ayrılan parçalar gittikçe küçülüyor. Muhalefet bu kopuşu ağırlıklı olarak bireysel özgürlükler temelinde anlatıyor. Koptuğumuz noktaları gayet güzel anlatmasına anlatıyor ama bizi birleştiren şeyleri pas geçiriyor. Bizi kopan parçalarımızla birleştiren şey onlarla aynı gemide olmamız. Muhalefetin argümanı olması gereken bu şeyi iktidar rahatça kullanıyor. Üstelik dünyalığını da ahretliğini de hazırlamış iktidar bize diyor ki "aynı gemideyiz". Yandaşlar inanmayı seçiyor ve seçecek. Kaptan bizi bu fırtınaya neden soktun diyecek hali yok, sorumluluğu atacak birileri bulmanın hafifliğinde. Üstelik muhalefetten de pas almıyor. Muhalefetin argümanı "ben size dememiş miydim" olduğu süreçte yandaşlar iktidara inanmakta diretecek. Yandaşlığın tabiatı da budur zaten, belki de insanoglunun, dümeni tutana yanlış yapılmaz. Ancak gemide durum şu: Bazıları lüks kamarada ailesiyle seyrüsefer ederken orta sınıf daracık kamarada yoldan çıkmış gemiden haberdar bir şekilde yukarıdan gelen anonsları dinliyor. Bazıları güvertede fırtınanın sesini dinleyip gittikçe suya dalan gemide yüksek bir yer var mı diye bakınıyor. Makine dairesinde proletaryanın düşünecek hali yok dolan suyu boşaltıyor. Bir Allah'ın kulu da güvertede hazır bekleyen helikopterler, sandallar kimin için diyemiyor. Biz ne badireler atlattık diyenler kaptana inanmayı seçiyor, korkunun kara bulutları boğazına kadar indiğinde inancını dua ile pekiştiriyor. Biz ne badireler atlattık diyenleri, kaptanı sorgulamayanları, kendine yüksekçe bir yer arayanları, battık batıyoruz diye yaygara yapıp size çıkış göstermeyenleri, oluk gibi akan suyu taslarıyla boşaltmaya çalışanları emperyal dünya izliyor. Aynen Suriye'yi, Libya'yı, Irak'ı izlediği gibi izliyor. Burnun suya batınca üzerine atlayacak. Batık olduğumuzda yandaşlarla hemfikiriz. Sokağın, çarşının ateşi tepesinde. Yandaş da biliyor elbet 2002, 2007, 2013 batıklarında yüzeyde kalanların 2017 batığına çözüm üretmesinin beklenemeyeceğini. Bitmiş Tarım politikasına Sudan'da çözüm bulunamayacağını, enerji açığının ambargoyu pas geçerek çözülemeyeceğini, çökmüş sağlık sistemini ithalle geciktirilemeyeceğini. Yani bizi batıranın liberal ekonomik politika olduğunu. Dümeni tutanlar da diyor ki ben bu politikamı yani gittiğim rotayı değiştirmeyeceğim.

Toplum hem insanlık değerlerini hem de sosyalizmle birlikte sosyal devleti çiğneyerek ayağına kurşunu sıktı. Küresel karteller serbest piyasa ekonomisini dayatarak emek sömürüsü ile gelir uçurumunu tetikledi. Artık sadece biz değil çocuklarımız da borç batağında. Bize kerameti kendinden menkul bir demokrasi kaldı. Aslında demokrasi olarak diretilen şey, yandaşların, tuzu kuruların korku salarak, tehdit ederek sıktığı boğazımız. Batının bizi kırılgan olarak tanımlaması sadece ekonomik zeminde değil, toplum da kırılgan. Yandaş ta olsa o kişilerle aynı gemideyiz. Aynı gemideki insanların birbirinden kapacağı şey yarım ekmeğin tokluğu. İnsan onurunu yıkan ağır bir acizlik. Fakirlik bütün değerleri yıkmış tespitinin ispatı olan acizlik. Bizlerin duymak istediği şey muhalefetin ekonomik politikası, kalkınma planı, tarım politikası, sağlık politikası, enerji politikası, milli güvenlik politikası ve bunları derleyecek bilgi birikimi ve tabii ki ifadesi ve kararlılığı. Yani önce ifade sonra icraat. Üretim/teknoloji/egitim alanında çok ciddi yapısal dönüşümler ekonomi politikanızı belirlemeden yapılmaz. Zira büyük bir dönüşüm farklı kadroları ve büyük bir seferberlik hareketini, yeniden tertiplenmeyi gerektirecektir. Mevcut rejim bu türden yapısal dönüşümlere ideolojik ve sınıfsal yapısı nedeniyle uygun değil. Laik bilimsel eğitimi geri getirecek, planlı karma ekonomiye geçecek, teknolojiye yatırım yapacak ve öncelikle tarımı kurtaracak politikalar önceliğimiz. Bir kaptan istiyoruz. Bizi bu vahşi politik sisteme mahkûm ve mecbur ettiğiniz sürece gemide olanlar kavgayı sürdürecektir. Bize ağlamayın artık, rotayı çizin. Bizi bu türüde politikacılar mecbur eden şey bilinmezlik.

GENEL KURUL İLANI

Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği Başkanlığından

Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma ve Sosyal Yardımlaşma Derneğimizin 14. olağan genel kurul toplantısı 6 Ocak 2019 Pazar günü Saat: 13 de, ekseriyet temin edilemediği takdirde, 13 Ocak 2019 Pazar Günü Saat: 13'de dernek merkezimizde: **Rasimpaşa Mahallesi Siftah Sokak No:17-2 Kanarya Apt. Altıyol-Kadıköy-İstanbul** adresinde yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur.

Yönetim Kurulu Başkanı
İhsan ÇALAPVERDİ

GÜNDEM:

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Divan teşekkülü
- 3- Saygı duruşu
- 4- Raporların okunması ve müzakeresi
- 5- Kurulların ibrası
- 6- Gelecek dönem bütçesinin görüşülmesi
- 7- Seçimler
- 8- Dilek ve temenniler
- 9- Kapanış

ACI KAYIBIMIZ

Divriği Kültür Derneği'nin önceki başkanlarından Sayın Cafer Çelik'in annesi

Sabiha Çelik

12 Kasım 2018

hayatını kaybetti. Başta Sayın Cafer Çelik olmak üzere, Çelik Ailesi'ne, akrabalarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Divriği
G A Z E T E S İ

Divriği Gazetesi Abone İletişim Bilgileri

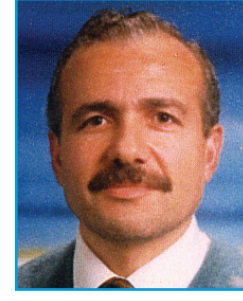
Yerel Haberden Habersiz Olmayın
Divriği Gazetesi'ne Abone Olun

Saadet Bayar: 0532 327 19 58

KÖY DAĞARCIĞI
Hazırlayan: Saadet BAYAR
bayarsadet@gmail.com
www.divrigi.com.tr
divrigigazetesi@gmail.com
0532 327 19 58

Bu sayfada yayımlanmasını istediğiniz, değerli bulduğunuz, şiir, fotoğraf gibi belgeleri bizlere ulaştırabilirsiniz bu sayfada yayımlanır.

İsmail Çınar

cinar-i@hotmail.com

3 Şehir 3 Eylem

Solaçık

KISSADAN HİSSELER

GÜL YAĞINDAN İBADETHANE “Dert gezer derman gezer itikattadır nazar”

Dedemden aldığım emanettir. Zamanın birinde çok zengin bir tüccar varmış bu zat hem zengin hem de biraz gururlu imiş, bu tüccar demiş ki: “Ben bir ibadethane yaptıracağım binanın harcına su kullanmayacağım, gül suyundan harç yaptıracağım.” Etrafa ilan vermiş ki: “Ben bir ibadethane yapıyorum harcına su kullanmayacağım, gül suyu kullanacağım, bilmem kaç ton gül suyu alınacaktır. Gül bahçesi olup gül su üreten kişi getirsin” der. Gül bahçesi olanlar gül sularını getirir sıraya dururlar, hiç birinin gül suyunu almaz, “bana gül suyu getiren kişi tek bir bahçenin gülünden o kadar gülsuyunu getirecek ki alayım” der. O köylülerin malını almaz “Siz benimle mi eğleniyorsunuz, benim

alacağım gül suyunun hepsi aynı bahçenin gül suyu olacak” der. Hepsini geri gönderir. O köylüler perişan bir vaziyette geri giderler, ilan etrafa yayılır, kendisi gibi yandaşı olan bir zengin gül suyunu aynı bahçenin gülünden temin etmiştir, o gül suyunun tamamını verecek kapasitededir ve getirir. O da alır, hiç su katmadan o gül suyu ile harcı kattırır ibadet-haneyi yaptırır. O muhite uğrayan kişiler ta bin metreden gül kokusunu alırlar. İbadethane biter etrafa haber verilir, zamanın zenginleri, bilim adamları toplanır gelir orda ibadeti yapar açılışı yaparlar, etraftan o kişiye, alkışlar, aferinler çoğalır, koltuklar ka-bardıkça kabarır, cemaatle çıkıp gelirken, yolda bir somun ek-meği görür, eğilip alıp kenara koymaya gururu elvermez, işte o an ne olursa olur. Çok kısa zamanda ekmeğe muhtaç olur, iş arar bulamaz netice bir büyük hamamda kömür yakma işi bulur bu işte o kadar zor ve

Hazırlayan: Ali Adil Atalay (Vaktidolu)

de pratik çalışmak lazım, bir an odun atmazsan ocak sönyüyor yakana kadar su soğuk akıyor. Gelelim o gülleri veren adam gelir ibadethaneyi görür hayran kalır, fakat yaptıran dostunu bulamaz, araştırır, “hamamda ateş-çilik yapıyor” derler. Arar bulur bulmasına ama bakar ki terin suyun içinde nefes nefese çalışıyor, selam verir, “kardeşim şöyle gel bu ne haldir, biraz konuşalım” der. O da der ki. “Az dur nöbeti değiştikten sonra konuşuruz.” Nöbet değişilir, bir araya gelirler, sorar: “Bu ne hikmettir kardeşim, nasıl olur bu kadar servetin sahibi, nerden nereye, anlatır mısın” der. “Anlatayım, anlatayım kardeşim de sizler de ibret alın” der. Başından geçenleri anlatır ve de der ki. “Beni benim halime ko-yun hem mutluyum, hem rahatım.” Arkadaşı, “olmaz seni burada koymam gel bütün varlığımın yarısı senindir, gel etme tutma gidelim” der. Hamam ateşçisi der ki.

“Kardeş, kardeş o paramı o para he-le de o paranın çokluğu, eğer çuvallarla elime geçse çöplüğe atarım, o benim insanlığıma aldı götürdü, yeniden insan oldum. Ve de anladım ki en kutsal ibadet çalışmak, en kutsal ibadet-hane de bu gök kubbenin altında nerede olursan ol, yürürken çalışırken, yan üstü yatarken, hatta binek üzerinde de ibadetin yaparsın diyor O Yüce Tanrı” der. Öbür kişi ne kadar ısrar etse de ikna edemeyeceğini anlar ve ümidi kesilir arkadaşını işi ile baş başa bırakır ve gider. Bu kıssadan hisse alanın demine Hü...

Divriği'nin Çartıl Köyü'nden, bir dönem Divriği Gazetesi Köşe Yazarlığı yapan Hıdır Çam'ın güzel bir şiirini sizlere paylaşmaktan kıvanç duyarız.

BİZDE

Akordu tutmayan dört kitap sunup
Hangisi dersiniz seçim yok bizde
Cümle canla bütün tevhidiz amma
Cahil cüheylaya geçim yok bizde

Ataşla korkutmak bize hakaret
Biz hâkk'a yürürüz bilmeyiz ahret
Muhabbet ilminden aldık taharet
Abdest özümüzde biçim yok bizde

Kamili nadanı sözle tartarız
El ele el hakka giden katarız
Heybemiz boş değil cevher satarız
Aşkın pazarında tecim yok bizde

Her ne aradıksa canda bulmuşuz
Lamekân içinde mekân kurmuşuz
Mansur Divanı'nda dârâ durmuşuz
İkrar boynumuzda sicim yok bizde

Hâk'tan nida gelir Hâkk'a gideriz
Cemalden cemala niyaz ederiz
Nokta ı amada Enel Hâk deriz
Katrede zerreyiz hacim yok bizde

Bir sır ı derya ki her can yürümez
Ruhlar pervaz eyler beden gerekmez
Deruni bu dili sofu çözemez
Hâkk'ın lisanıdır mim cim yok bizde

Yeni Sivas Tur

Divriği'ye Gitmek Artık Çok Kolay

Ankara	0312 364 99 91
İstanbul	0212 658 08 21
Sivas	0346 226 18 64
Divriği	0346 418 24 27
Kangal	0346 457 24 11
Zara	0346 816 44 72
İmranlı	0346 861 26 40
Çetinkaya	0346 477 61 75
Hafik	0346 841 25 49
Ulaş	0346 781 25 80

www.yenisivasturizm.com

Divriğililerin Öz Malı

Seattle örneği: Aralık 1999'da Amerikanın Seattle kentinde, Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) toplantısına karşı yapılan eylemler, küreselleşme karşıtı hareketin, sermayenin küresel sömürü planlarına karşı önemli bir eylemidir. Bu hareket, her görüşten, yeni bir genç kuşağın yaşadığımız dünyayı değiştirmek için mücadeleye atılmasının en açık işaretiydi. Seattle'daki eylemlerde olağanüstü polis saldırılarına karşı amansız bir direniş sergilendi. Küreselleşme karşıtı bu eylem, DTÖ toplantısına yönelik dünya emekçilerinin kitlesel olarak direnmesiydi. Seattle sokaklarında elli bin insan toplandı. ABD, uzun yıllardır görülmeyen bir eyleme sahne oldu. Bu eylemin en belirleyici özelliği neydi? Her kesimden insanın eyleme destek vermesi ve ülkenin her yanından gelen sendika üyelerinin de eylemlere her türden radikal, çevreci ve diğer türden örgüt ve topluluklar gibi katılmış olmasıydı. Küreselleşme karşıtı eylemciler, ileriki yıllarda DTÖ'nün hangi şehirde toplantısı varsa eylemlerini oralara da taşımaları egemen sınıfları kaygılandırmıştır. Gezi eylemleri: 28 Mayıs 2013 tarihinde Taksim Gezi park'ına yapılmak istenen AVM veya Topçu Kışlası nedeniyle kesilen ağaçlara karşın, çevre gönüllülerinin müdahalesiyle başlayan eylemler, haftalarca sürmüş ve tüm ülkeye yayılan eylemlerde polis saldırıları sonucu değişik illerden onlarca ölüm ve binlerce insanın yaralanmasıyla sonuçlanmıştı. Eylem zamanla toplumsal muhalefete dönüştü ve genel olarak ezilenlerin taleplerinide içeren bir direnişe dönüştü. Apolitik diye düşündüğümüz gençler, yaşam tarzlarına saldırıldığı algısı ve özgürlüklerine dokunulması sebebi ile eyleme katılmış ve eylem içinde hem sosyal ilişkilerini geliştirmiş hemde örgütlü davranışın önemini kavramış oldular. Devletin resmi raporlarına göre, bu süre boyunca Gezi Parkı'ndaki eylemlere, Bayburt hariç Türkiye'nin tüm kentlerinde protesto gösterileriyle destek verildi. Eylemlerde yüzlerce kişi tutuklandı, bunlardan 120'den fazlası hakkında dava açıldı. Hakkında dava açılanların çoğu beraat etti. Eylem sonucunda çıkarılan en önemli sonuçlar şunlardı diyebiliriz;

1-Deokrasiyi, çoğunluğun azınlığa tahakkümü gibi algılayanlara, toplum demokratik bir ders verdi. 2-İktidarı elinde tutanların her istediğini yapamayacaklarını tarihi bir direnişle gösterdi. 3-Asla, birlikte muhalif bir hareket geliştiremezler diye düşündüğümüz siyasal gurupların, ortak amaç için beraber davranabileceklerini öğretti. 4-Hakları, hukukları ve onurları için mücadeleyi birlikte yükselten farklı siyasal anlayışların birbirlerine karşı hoşgörülü olmalarının toplumsal menfaatler için önemini ortaya çıkararak hoşgörü kültürünün gelişmesine önemli katkı sağladı. 5-Yıllardır siyasal iktidarlar yada devlet, solcuların, sosyalistlerin, devrimcilerin dini inançlara karşı hoşgörüsüz olduğu algısını topluma yaymaya çalışmaktadır. Bu direniş esnasında da aynı şeyleri yaptılar. Tüm bu propagandalar karşısında, bu direnişte yaşanan kardeşlik duyguları, devletin bu müzminleşmiş politikasını yerle bir etmiş ve tam aksine bu ayrım kendilerince yaratıldığı teşhir oldu. 6-Sosyal medyanın örgütlenmede ki önemi ortaya çıktı. Yeni bir örgütlenme biçimi olabileceğinin işaretlerini de vermiş oldu.

Paris ve Sarı Yelekliler: Aralık ayında, Fransanın başkenti Pariste, Akaryakıt zamlarına tepki olarak başlayan eylemler, kısa sürede büyüyerek, hükümetin boyun eğmesi sonucunu getirdi. Eylemler, hükümetin diğer reform paketlerini de kapsayan daha genel bir tepkiye dönüştü. Nitekim, zamların askıya alınması ve ardından tamamen iptal edilmesi öfkeyi dindirmede. “Sarı yelekliler” hareketi, Fransız yasalarına göre bütün araçlarda taşınması gereken sarı yeleklerle eylem yaptıkları için bu adı aldı. Sendikaların eylemlerini yetersiz bulan her siyasal kesimden "Sarı Yelekliler", protesto gösterilerinin herhangi bir siyasi partinine ya da bir siyasi görüşün tekeline girmesini de istemedi. Hareketin apolitik kimliği, ülke çapında gördüğü desteği yüzde 80'lere kadar çıkardı. Hareket genişledikçe talepler çoğaltıldı. Sosyal medyada akaryakıt fiyatlarındaki artışa karşı başlatılan hareket, farklı talepleri olan kesimlerin ortak direnişine dönüştü. Hareketin başlıca amacı, kırsal bölgelerde çalışan yoksul ailelerin ekonomik zorluklarını gündeme taşımak ve çözüm için siyasetin dikkatini çekmekti. Sonuç olarak, bu üç eyleminde çok önemli ortak yanlarının olduğu ve bu tür eylemlerin devam edebileceğini söyleyebiliriz. Bu ortak özellikleri şöyle sıralayabiliriz: Birincisi, üç eyleminde kendiliğinden gelişen bir halk hareketi olması. İkinci ortak özellik, eylemlerde her siyasal görüşten insanların oluşu ve herhangi bir siyasal görüşe mal edilmesini istememeleri. Üçüncüsü, yeni dünyada yeni bir eylem şekli olan sosyal medya üzerinden kısa sürede örgütlenerek eylem konulabileceğini göstermesi. Dördüncüsü, farklı siyasal görüşten insanların hakları için birlikte eylem koyabildiklerini göstermiştir. Kendiliğinden gelişen halk hareketlerinin sınıf örgütlerinin eylemlerinden daha fazla ses getiriyor olması üzerinde düşünülmesi gereken bir durumdur.

Burada sınıf hareketlerine düşen görev; Kendiliğinden gelişen bir halk hareketi, sınıf karakterli bir mücadeleye nasıl dönüştürülebileceği konusunda sol ve sosyalist çevreler dahil cıkarılması gereken önemli sonuçları doğru analiz edebilmektir.

Acıya Alışılmıyor

İslamcı Terör Örgütü tarafından 2003 yılında Şişhane Neva Şalom Sinagogu'na düzenlenen saldırıda hayatını kaybeden 28 kişiden biri olan, Yağbasan Köyü Derneği'nin önceki dönem başkanlarından Murat Şahin ölümünün 15. yılında anıldı.

Yağbasan Köyü Derneği'nin önceki dönem dernek başkanlarından Murat Şahin ölümünün 15. yılında hayatını kaybettiği yerde anıldı. 15 Kasım 2003 yılında İslamcı terör örgütlerince İstanbul'un değişik noktalarına düzenlenen bombalı saldırılarda 28 yurttaşımız hayatını kaybetmişti. Murat Şahin, aynı gün aynı İslamcı terör örgütünün Şişhane Neva Şalom Sinagogu'na düzenlediği bombalı saldırıda hayatını kaybetmişti. Yağbasan Köyü Yardımlaşma ve

İslamcı terör örgütlerince 15 Kasım 2003 tarihinde Şişhane Neva Şalom Sinagog'una düzenlenen bombalı saldırıda hayatını kaybedenlerden Murat Şahin ölümünün 15'inci yılında Şişhane Meydanı'nda anıldı. Yağbasan Köyü Derneği ve Murat Şahin'in ailesi tarafından tam 15 yıldır her yıl düzenlenen "Terörü Lanetliyoruz" adı altında düzenlenen anmaya CHP İstanbul İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu, CHP İstanbul Milletvekili, Ali Şeker, Gürsel Tekin, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Yağbasan Köyü Derneği Yönetim Kurulu ve dernek üyeleri, DKD üyeleri ile

Murat Şahin'in ailesi katıldı. Anmada Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Nihat Karagüler, Canan Kaftancıoğlu, Ali Şeker, Gürsel Tekin ve Cafer Yıldız birer konuşma yaptı. Saygı duruşu ve istiklal Marşının okunmasından sonra konuşan Nihat Karagüler şunları söyledi. "Bundan 15 yıl önce Şişhane Neva Şalom Sinagogu'na düzenlenen hain saldırıda aralarında dernek eski başkanlarımızdan Murat Şahin'nin de bulunduğu 28 yurttaşımız hayatını kaybetti. Hayatını kaybeden yurttaşlarımızı saygıyla anıyoruz. Bu saldırılar en çok bizlerin

yüreklilerini yaktı. Ateş sadece düştüğü yeri yakmadı, bütün Türkiye'nin yüreklerini de beraber yaktı. Terör denilen bu karanlık tablo sadece hedeflediği kesimleri değil, yüzyıllarca beraber yaşamış, beraber ağlamış gülmüş kesimleri de birlikte yaktı. Hepimize acı ve gözyaşı bıraktılar. İşte bunun için Terörü Lanetliyoruz" dedi. Daha sonra sırasıyla CHP İstanbul İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu, CHP İstanbul Milletvekili, Ali Şeker, Gürsel Tekin, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız birer konuşma yaparak hayatını kaybedenleri bir kez daha andı.

Dayanışma Derneği ile Murat Şahin'in ailesi tarafından "Terörü Lanetliyoruz" adı altında tam 15 yıldır her 15 Kasım tarihinde Şişhane Meydanı'nda buluşuyor. İlk senelerde bu buluşmaya başta Beyoğlu Belediye Başkanı Ahmet Misbah Demircan katılsa da başka herhangi bir kamu görevlisi katılmıyor. Ahmet Misbah Demircan'da son yıllarda "Terörü Lanetliyoruz" adı altında Sinagog da hayatını kaybedenlerin anmasına katılmıyor.

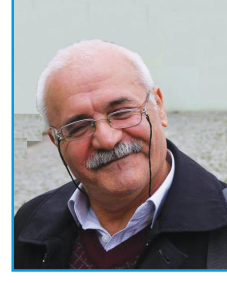
ACIYA ALIŞILMIYOR

Zamane Köşesi

Süleyman Zaman

sulzam1956@hotmail.com

Sarı Yelekliler

Fransa da Sarı Yelekliler

hareketi devam ediyor. Bu toplumsal hareket, "bazen en güçlü olanın, en zayıf olduğunu"nda gösteren diyalektik düşüncüyü bir kez daha pratik yaşam da tanıtlamıştır. 17 Kasım'da Marcon Hükümetinin akaryakıt yaptığı zamları protesto etmek amacıyla örgütlenip sokağa çıkan Sarı Yelekliler, 18 günlük direniş sonucunda bu amaçlarına ulaşmış olmakla birlikte, eylemlerini sürdürme kararı almışlardır. Bu durum, yoksullaşan ve gelir düzeyi gittikçe zayıflayan halkın, kapitalizme, neoliberalizme toptan bir reddiyesi olarak görülmelidir.

Sarı Yelekliler bir kez daha gösterdi ki örgütlü halkın sinerjisi, müthiş bir enerji doğurmaktadır. Değişimin ve devrimin gücü bu enerjidir.

Sarı Yeleklilerin başlattığı eylem, kısa sürede, kapitalizmin aşırı kâr hırsı karşısında iyice yoksullaşan ve sofrasında ki besini her gün daha da azalan, yaşam standardı her geçen gün daha da düşen Fransız Halkının, bilinçli ve örgütlü direnişine dönüşerek, büyük bir sinerji yaratmıştır. Görülmektedir ki, bu sinerji, Fransız Hükümetini sarsmıştır. Bu sinerji karşısında Marcon Yönetimi, yapmış olduğu akaryakıt zammını geri almak zorunda kalmıştır. Halkın, emekçinin, işçinin vs. bu direnişi, özellikle neoliberal anlayışı ve uygulamaları, kendi merkezinde çöktürmüştür. Fransız hükümeti, halkın üzerinde ki vergi yükünü arttırmaya kalkınca, buna itiraz gelmiştir ve bu itiraz kısa süre de öfkeye dönüşmüştür. Esasında bu öfke, halkın kaynak bölüşümünün haksızlığına ve adaletsizliğine gösterdiği bir bilinçli uyanışın göstergesidir. Bu bilinç, yoksullaşan ve geliri her gün daha da azalan halkın, neoliberal politikalara ve vahşi kapitalizme karşı bir reddiyesidir. Öyle ki, 1990'lı yıllarda post-modern görüşlerle, bir yandan "tarihin sonunun geldiğini" ilan eden sözüm ona "akademisyenlerle" ve bir yandan da "piyasanın her şeyi düzenleyeceğini ve 'serbest piyasanın' en doğal sistem olduğunu" ortaya atan neoliberal teorisyenlerin savundukları bu görüş ve düşünceler bugün geçerliliğini yitirmiştir. Peki, kimileri tarafından, en doğal sistem olduğu söylenen ve dünyaya popalanan

neoliberalizm, insanlığa ne getirmiştir: En başta "dünya da ki "kaynak dağılımının" daha da bozulmasını, kişisel zenginliklerin, bireysel varislaşmanın vs. daha çok artmasını, bireysel sağlamıştır. Tüm bu uygulamalarınve politikaların; "Kır şişeyi, dön köseyi", anlayışıyla, toplumsal bilinci zayıflatmış, dayanışma ve paylaşma bilincini yok edip bireysel kurtuluşu öncelediğini, toplumsal örgütlenmeyi ve sendikalaşmayı gerilettiğini veya işlevsizleştirdiğini vs. yaşadık ve gördük. Ama, diyalektik her yer de işliyor. Diyalektikçe göre bir şey varlaştığı an da dahi, o şey kendi karşıtı kendi içinde varlaştı. Zaten yaşanan da budur. Çünkü dünyaya da hiçbir şey sonsuza kadar aynı koşullarda kendisini var kılamaz. Makro evren de her olay ve olgu zaman-mekân birlikteliğinin var etmiş olduğu koşulların zorunluğu ve nedenselliği içinde gelişmektedir. Bu bağlam da "Tarihin Zoru" kaçınılmaz sonucu ortaya çıkarır. Esasında olan da budur... Neoliberal teorisyenlerinin yaptıkları şey, vahşi kapitalizmin sömürsünü halkın bilincinden uzak tutmaktır. Neoliberal ve Post-modern anlayışlar, "sanal (saf) özgürlük" söylemiyle, insanları sınıf bilincinden, yurttaşlık kimliğinden vs. uzaklaştırıp, etnik ve inançsal kimlikleri öne çıkararak halkları birbirinden uzaklaştırmak, onları birbirine düşmanlaştırmak olmuştur. Özellikle 1990'lardan sonra ki uygulamalara baktığımızda, dünyada yaşananlar bu durumu net olarak ortaya koymaktadır. Görünen şudur: Bu söylemlerin ve uygulamaların büyük bir aldatı olduğu ve insanların tek tek zenginleşmesinin, "büyük insanlığın", yığınların vs. yoksullaşmasını doğurduğu gerçeğidir. Bugün Sarı Yeleklilerin, Neoliberal akımların geliştiği Avrupa'da doğmuş olması, kapitalizmin merkezi ülkelerinden birinde varlaştığı, dünya için de çok önemlidir. Özel de Fransız halkının, genel de ise tüm dünya ve avrupa halklarının, bu direnişle kapitalizmin doymak bilmeyen yanını bir kez daha görmelerini sağlamıştır. Tarihin diyalektikçe işliyor. Hiçbir şey görüldüğü gibi değildir. Her şey değişim ve dönüşüm içindedir. Bu evrensel gerçeklik, evrenin de en temel yasadır.

VEFAT

Ailemizin büyüğü, atamız, annemiz, çınarımız

Altey Aydın

9 Ekim 2018

aramızdan ayrıldı, hakka yürüdü. Devri daim olsun, her zaman gönlümüzde ve yanımızda.

AYDIN AİLESİ

VEFAT

Divriği Gazetesi Yazarlarından Sayın İsmail Metin'in babası

H. İbrahim Metin

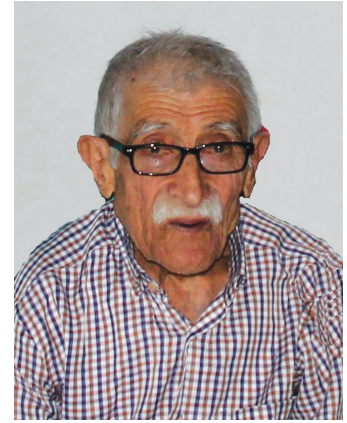
19 Kasım 2018

hakka yürüdü. Sayın yazarımızın ve ailesinin acılarını paylaşıyoruz. Devri daim olsun.

Divriği
GAZETESİ

VEFAT

Çamşılı Gürpınar Köyü'nün saygıdeğer büyüklerinden

Mehmet Yalçın

15 Kasım 2018

aramızdan ayrıldı, hakka yürüdü. Yalçın Ailesinin, akrabalarının ve sevenlerinin başı sağolsun

Divriği
GAZETESİ

Devlet Mursal'a Zorla Girmiş

Mursal'da Yasa, Hukuk ve Mevzuat Uygulanmamış

MTA (Maden Tetkik Arama)'nın Divriği'nin Mursal Köyü'nde 3 Eylül Pazartesi günü yaklaşık 39 noktada başlayan sondaj çalışmalarına Sivas İdare Mahkemesi Yürütmeyi Durdurma Kararı verdi. 2018/884 numaralı Mursal Davası 30 Kasım tarihinde Sivas İdare Mahkemesi'nde görüldü.

Davaya Mursal Köyü Avukatı Abdullah Korkmaz, MTA Avukatı Burak Köş ve davalı Sivas Valiliği adına da Av. Semra Mercan katıldı. MTA MURSAL'A USULSÜZ GİRMİŞ Mursal Köyü Avukatı Abdullah Korkmaz'ın Sivas Valiliği ile MTA'ya açtığı davanın gerekçelerine baştan sona hukuksuz girişimler mevcut. Av. Abdullah Korkmaz Sivas İdare Mahkemesi'ne açtığı davada iddialarını şöyle sıraladı? "Sivas ili Divriği İlçesi Mursal Köyü Sınırları içerisinde bulunan, 181 Ada 174 Parsel, 123 Ada, 174 ve 237 Parsel sayılı taşınmazlarda verilen MTA Genel Müdürlüğü IV. Grup Maden arama ruhsat sahaları içinde yer alan (AR-201400259) Ruhsat nolu Maden Arama Sondaj İzin Talebinin; İl Mera Komisyonu'nun 15/08/2018 tarih ve 532 sayılı Karar ve Valilik Makamının 16/08/2018 tarih ve 2436838 sayılı kararı ile uygun bulunması işleminin; davalılar tarafından köy tüzel kişilerine hiç bir bilgi ve evrak verilmediği, maden arama sondaj faaliyeti ile,

MTA'nın Mursal Köyü'nde başlattığı Altın Madeni Arama girişimlerinin tamamen usulsüz olduğu ortaya çıktı. Mursal Köyü'nün Sivas İdare Mahkemesi'ne açtığı davada MTA'nın bu tür maden aramalarında zorunlu olması gereken ÇED (Çevresel Etki Değerlendirme) Raporunun olmadığı ortaya çıktı. Mursal Köyü Avukatı Abdullah Korkmaz'ın Divriği Gazetesi'ne dava ile ilgili yaptığı açıklamada "Evet ÇED Raporu almadan Mursal Köyü'ne girmişler maalesef. ÇED Raporu ihlal edildiği zaman, yan unsurlar dediğimiz, ileriki zamanlarda olası felaketler de göz önüne alınmamış oluyor. Bütün bu eksik girişimleri dava dosyasında belirttik. Sivas İdare Mahkemesi yerinde bir karar vererek Yürütmeyi Durdurma Kararı verdi." dedi.

içme ve kullanma suyuna zarar verildiği, çevrenin tahrip edildiği, Mursal Barajı'nın bölgenin tek içme ve sulama suyu kaynağı olduğu, yasal mesafe sınırlarına dikkat edilmeden yapılan sondajların içme, kullanma suları ve çevresini yok edeceği, arama sondaj faaliyeti için, ÇED Raporu alınması, gerekirken alınmadığı, Divriği Sulh Hukuk Mahkemesi'nden arama faaliyetlerinin çevre ve insan sağlığına zararları açısından tespit yaptırıldığı, dava konusu işlemlerin anayasa ve diğer yasal mevzuata aykırı olarak tesis edildiği ileri sürülerek yürütmenin durdurulması ve iptali istenilmektedir."

MTA MURSAL'A ZOR KULLANARAK GİRMİŞ Mursal Köyü Avukatı Abdullah Korkmaz'ın dava dosyasındaki iddialara göre MTA hiç bir yasal işlem yapmadan, hatta bu tür girişimlerde zorunlu olan ÇED (Çevresel Etki Değerlendirme) Raporu bile almamış. Bütün bu yasal altyapı girişimlerini yerine getirmeyen MTA yaklaşık 3 aydır

Mursal Köyü'nde sondaj çalışmalarını sürdürüyor. Sivas İdare Mahkemesi'nin Mursal Davası'na Yürütmeyi Durdurma Kararının ardından harekete geçen Av. Abdullah Korkmaz Sivas Valisi Salih Ayhan ile yaptığı görüşmede MTA'nın Mursal Köyü'nde sürdürdüğü sondaj çalışmalarının durdurulması talebinde bulundu. Abdullah Korkmaz Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamada, "Sivas Valisi Salih Ayhan MTA'nın Mursal Köyü'nde yaptığı çalışma 2 Ocak 2019 itibariyle tamamen duracağını tarafımıza bildirdi" dedi.

MTA NIN SAVUNMASI ÇOK KOMİK

MTA ve davalı taraf Sivas Valiliği 30 Kasım 2018 tarihinde Sivas İdare Mahkemesi'nde görülen Mursal Davası'nda yasaları ve mevzuatı hiçe sayarak girişimlerini sürdürdükleri ortaya çıktı. Her iki tarafın savunmalarında başta ÇED Raporuna uymayarak zorunlu olan bazı yasal işlemleri yerine getirmedikleri ortaya çıktı. MTA ve Sivas Valiliği Mursal

Davasında mahkemeye verdikleri savunmada "Dava Konusu arazide numune alma amaçlı yapılan sondaj faaliyetinin yapıldığı arama ve sondaj işlemlerinin lokal olarak yapıldığı, yeraltı sularına hiç bir etkisinin bulunmadığı çalışmalara başlanmadan önce proje çalışmaları hakkında Divriği Kaymakamlığı, ve tüm yerel yönetim birimlerinin yazılı olarak bilgilendirildiği, davacı muhtarlığa da sözlü olarak bilgi verildiği 26/07/2018 tarihinde yol açma çalışmaları için proje başkanı ile söz konusu araziye gidildiği, halkın çalışmalara engel olması üzerine konunun valiliğe intikal ettirildiği, 31/07/2018 tarihinde valilik tarafından şahıs arazileri dışında kalan arazilere girilebileceğinin bildirildiği, 01/08/2018 tarihinde yöre halkı tarafından araziye girişlerine yine engel olunduğu 02/08/2018 tarihinde Sivas Valisinin de katıldığı toplantıda 9 tane şahıs arazisinin arama lokasyonundan çıkartılarak, mera ve hazine arazilerine kaydırılmasına karar verildiği, 06/08/2018 tarihi itibariyle yeni lokasyonlar için izin işlemlerine başlandığı, 20 sondaj alanının mera vasfındaki arazide yer aldığı, mera izin dosyasının 08/08/2018 tarihinde Sivas İl Tarım Gıda ve Hayvancılık İl Müdürlüğüne teslim edilerek, mera izni talep edildiği, İl Mera Komisyonu nun 15/08/2018 tarih ve 532 sayılı kararı ve Sivas Valiliği nin 16/08/2018 tarihli olurları ile uygun bulunarak mera izni verildiği, Sivas Valiliği ile Ruhsat yürürlük tarihi olan 09/09/2021 tarihine kadar geçerli Mera Geri Dönüşüm Sözleşmesi imzalandığı, ruhsat sahası için ÇED Yönetmeliğinin 17. Maddesi gereğince verilen "ÇED Gerekli Değildir" kararına esas proje tanıtım

dosyasının İl Müdürlüğü'nün internet sitesi duyurular bölümünde karar tarihinden itibaren 1 ay süreyle yayınlanmış oluğu maden bulunması ve işletilmesi durumunda işletmeye başlamadan ÇED Raporu alınacağı, dava konusu işlemlerin yetki, şekil, sebep, konu ve maksat unsurları yönünden tamamen hukuka uygun olduğu ileri sürülerek Yürütmenin Durdurulması İsteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

İDARE MAHKEMESİ YÜRÜTMİYİ DURDURDU

Sivas İdare Mahkeme Başkanı Adnan Dikenli, Üye, Mete Ertem, Üye, Nevim Kılıç Çelik'in baktığı Mursal Davası mahkeme kararına göre baştan sona kadar usulsüzlüklerle dolu. Karara göre ÇED Raporu olmadığı, kurulması gereken komisyonların kurulmadığı, olası çevre felaketlerinin göz önüne alınmadığı madde madde sıralandı. Mahkeme üyeleri Mursal Davasının Yürütmesini oy birliği ile durdurdu. Mahkeme kararının son bölümünde dikkat çeken kararda "Açıklanan nedenlerle; hukuka aykırılığı açık olan dava konusu işlemin; uygulanması halinde telafisi güç veya imkânsız zararlar doğuracağından, 2577 Sayılı Kanunun 27. Maddesi uyarınca teminat alınmaksızın Yürütmenin Durdurulmasına, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 7 gün içinde Ankara Bölge İdare Mahkemesi'ne itiraz yolu açık olmak üzere, 21/11/2018 tarihinde oybirliği ile karar verildi." dedi. Bütün bu eksikleri tespit eden Sivas İdare Mahkemesi MTA'nın Mursal Köyü'nde başlattığı sondaj çalışmalarının yürürlüğünü 30 Kasım tarihinde durdurdu.

EVİNİZE HUZUR GETİREN PENCERE

AKPEN DEKORASYON SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

ÇAĞLAYAN
Hürriyet Mah. Dr. Cemil Bengü Cad.
No: 12 Şişli/ İSTANBUL
Tel: 0212 224 84 14-Fax:0212 225 73 11

KAĞITHANE
Tel: 0212 321 10 32 - 0212 321 10 33
0212 224 74 14-Fax: 0212 321 10 34

www.akpen.com.tr
info@akpen.com.tr

Aracılık Hizmetleri Ltd. Şti

YILTAŞ SİGORTAŞ

www.yiltassigorta.com.tr

Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han
No: 101/46-47 İskitler / Ankara

Pbx: 0312. 384 67 26
0312. 341 18 26
Fax: 0312. 341 58 27

yiltas58@hotmail.com - yiltassigorta@hotmail.com

Geleneği yaşatan bir Zakir

Divriği'den Dünyaya
Açılan, Geleneği Yaşatan
Bir Emektar Zakir
ADNAN KILIÇ'LA SÖYLEŞİ

AYHAN AYDIN

Çok uzun yıllardan beri kendisini tanıdığım ve mütevazı kişiliğiyle dikkat çeken Adnan Kılıç, Divriği yöresi dede ve âşıklarının – zakirlerinin yolunda, büyük bir fedakârlıkla Alevi geleneğinin ve cemlerin olmazsa olmazı “Zakirlik” hizmetini sadece Türkiye’de değil, Avrupa’da da yaşatarak gençlere öncü ve örnek bir isim oldu. Çalışmalarından dolayı kendisi sevgiyle selamlıyoruz.

Kendinizden kısaca bahsedebilir misiniz? Ne zaman, nerede doğdunuz, yaşadığınız yöre hakkında bize bilgi verebilir misiniz?

1963’de Divriği Sincan Nahiyesi’ne bağlı Sarphan Köyü’nde doğmuşum. İlkokulu köyde bitirdikten sonra, Yıldızeli Pamukpınar Öğretmen Okulu’nu kazandım. Okula kayıt yaptırdıktan altı ay sonra, ailemin yurt dışında olmasından dolayı, dedem beni okuldan aldı İstanbul’a amcamın yanına gönderdi (1972-73). Tabii köyde bulunduğum süre içinde köylerimizde düzenli cem oluyordu. Diyebilirim ki, çocukları ayrı oturtsalar da, beş altı yaşından itibaren bütün cemlerde bulunduk. Dedeler genelde kış aylarında gelirdi. Abdal Musa Lokması yapıldı. Köyümüzün bağlı olduğu ocak Hüseyin Abdal Ocağı olması sebebiyle köyümüze Âşık Ali Metin Dede gelirdi. Ve sevgili dedemiz o yaşlarda, bana bir tane saz hediye etmişti. Sazı kendi kendime çalıp söylemeyi öğrendim. Askerden geldikten sonra, 1983 başında, Şahkulu Sultan Dergâhı’na ziyarete geldim. Zamanla burada semah ekibini oluşturduk, on iki hizmetle birlikte periyodik olarak her Perşembe cemleri yapmaya başladık. Bir sene sonra, Malatya’lı rahmetli Gürgür Dede buraya geldi. Bana etkisi oldu. 1985’lerde, Açık Hava

Adnan Kılıç, Divriği yöresi dede ve âşıklarının – zakirlerinin yolunda, büyük bir fedakârlıkla Alevi geleneğinin ve cemlerin olmazsa olmazı “Zakirlik” hizmetini sadece Türkiye’de değil, Avrupa’da da yaşatarak gençlere öncü ve örnek bir isim oldu. Çalışmalarından dolayı kendisi sevgiyle selamlıyoruz.

Tiyatrosunda, halka açık bir cem yaptık. Post dedeliğini yine Gürgür Dede yaptı. Mihraçlamayı orda okudum. Ve beş yıl boyunca Gürgür Dede’yle birlikte burada çalışma fırsatı

birisi olduğu için, gelen bütün ozanlar, dedeler hep bize gelirdi. Muhabbetler, sohbetler bizde olurdu. Ali Metin’i de o zaman zamandan tanıyorum.

gelip, bizde kalırlardı.

Zakirlik ne demektir sizce?

Zakir dediğimiz zaman; on iki hizmetten birisi olan cemlerdeki

buldum. Onun ilminden, irfanından, tecrübesinden faydalandım.

Gürgür Dede’den başka kimler vardı dergâhta o zamanlar?

Burada hizmet eden çok sayıda dede vardı: Bektaş Dede, Kasım Dede, Musa Dede, Âşık Ali Metin Dede... Medet Şahin Dede vardı ama o kitap satışına bakıyordu.

Benim de çok sevdiğim Âşık Ali Metin Dede sizce nasıl bir insandı? Âşık Ali Metin dede dedeliğinin dışında da bize çok gelip giderdi. Bizde kalırdı. Dedem köyün en ileri gelinlerinden

Yöremizde diğer yöremizden olan dedelerle birlikte olma şansım olmadı ama daha sonraki tecrübelerden anlıyorum ki, Ali Metin Dede, bilgi açısından hepsinden çok çok öndeydi. Köyde Ali Metin’in eski plakları vardı. Ben ilk önce onu ozanlık geleneğini sürdüren birisi olarak tanıdım. Bize gelişlerinde de bu yönünü bildim. Ozan geleneği daha ön plandaydı. Bunun yanı sıra Mehmet Ali Karababa, Mahmut Erdal, Feyzullah Çınar da bize gelirdi. Çamşış yöresinin çok önde gelen ismi Ali Ertekin de gelirdi. Muhlis Akarsu, Rıza Aslandoğanlar o köylere gelen o yörenin tüm âşık ve ozanları bize

zakirlik hizmetini yerine getiren kişidir. Cemlerde dededen sonra, ceme en çok katkıda bulunan kişiye zakir denir. Dedeler cemin yüzde elli yükünü çekiyorlarsa, yüzde ellisini de zakirler çeker, zakirlerin boynuna biner bu yük.

Kasetiniz yayınlandı? Almanya’ya gitmeden önce, 1993 yılında Alevilik’te Birlik Cemi II (İlkini Gülabi yaptığı için iki, diyorum) diye bir kasetim çıktı, Diyar Müzik’ten. 2000 yılında, Almanya’dayken de Şaha Doğru Giden Kervan isimli kasetimi yayınladım.

Bu zaman içinde cemevlerinde, derneklerde neler gördünüz, neler yaşadınız?

Yol çağıyla sol çağını birlikte yaşayıp gördüğüm için, olaya biraz daha farklı bakıyorum ben. Bizler artık hal çağındayız. Şimdi dergâhlarda, derneklerde, cemevlerinde, federasyonlarda, yurt içinde, yurt dışında, gördüğümüz eksiklikler, noksanlıklar (ben bunlara hiçbir zaman yanlış demiyorum noksan diyorum, eksiklik diyorum) elbette oldu. Bunları her gittiğimiz yerde dile getirmeye çalışıyoruz.

Peki, o zaman sizce buralarda en büyük noksanlık ve eksiklikler nelerdir o zaman? Ve nedir bu yol çağı, hal çağı, sol çağı olayı?

Eski dedelerle çalışan birisi olarak, yol çağında sadece inancın ön planda tutulduğu, o inancın cemlerin içinde, sosyal yaşamda olsun, inancın gereği olarak yapılması gerekenin anlatıldığı dönemi yaşadım. Ben geleneksel yapıya inandım. Dedelerin söylemiş olduğu, yürüttüğü cemleri kaçırmadan müshap olmayı, bu yolda hizmet etmeyi, bu yola baş koymayı gördüm. Ben de bunları savundum, yaşamaya çalıştım. İşte bizler bunları uygularken dışarıdan bazı insanların bize bakış açıları da bize farklı geliyordu. Siz gidip oralarda Alevi şovenistliği yapıyorsunuz, gericilik, Alevi dinciliği yapıyorsunuz, diyenler vardı. Fakat biz bunu inançsal bazda gördüğümüz için hiç yadırgamıyorduk, inancımızı yerine getiriyorduk. Köylerden kentlere göçüste benim “sol çağı” dediğim bir devreyi yaşadık. Sol Çağında köyde yapılan cemler terk edilir oldu, emeğin ön planda tutulduğu, sendikanın, hak aramanın ön planda tutulduğu bu çağda, inancımızın erozyona uğradığını gördük.

Uğratıldı da. Daha doğrusu kent asimilasyonu yaşadık. İnsanların asimile olduğunu gördük. Bu kent yaşamında bu gibi inançsal kurumların gün yüzüne çıkmasıyla birlikte, örgütlenmenin toplum içinde ön plana çıkmasıyla birlikte, derneklerin, federasyonların ortaya çıkmasıyla birlikte, sorunlar daha da çoğaldı. Anlaşılmaz bir hal almaya başladı.

Hal Çağı dediğim bu çağda da; bu önceden oluşan bu olumsuzlukların, bu kargaşaların, daha doğrusu kavram kargaşalarının, yöresel ritüellerin tartışıldığı, inancın arka plana atılıp “Alevilik İslam içidir – Dışıdır” gibi tartışmalarında yaşanmaya başladığını gördük.

Daha önce Sol Çağı’nda iken bizlere “gerici, Alevi şovenisti, Alevi gericiliği yapıyorsunuz” diyen insanların, Hal Çağı’nda Alevi kurumlarının başına geçtiklerin görüyorum.

Ben onların samimi bir şekilde bu yola bu inanca, bu topluma hizmet ettiklerine inanmıyorum. Bu konuda samimi olduklarını düşünmüyorum. Bireysel isteklerini, beklentilerin, daha doğrusu çıkarlarını gözettiklerini görüyorum. Şu anda da bu durum devam ediyor. Geçmişte Alevi geleneğini, dedeleri, cemleri gerici unsurlar olarak görenler, şimdi sözde onları yüceltiyorlar, ama çıkarları için bunu yapıyorlar. Bu tip insanlar birçok kurumun ya başında, ya da yönetiminde yer alıyorlar. Halimiz ne olacak, deyip çözüm yolları aramakla uğraşıyoruz. Bu gibi durumlarda insanları buralardan soğutuyor.

Bu kurumların bence en büyük eksikliklerinden birisi kendi değerlerine yeteri kadar sahip çıkmamalarıdır. Bu dünyaya bir daha Adnan Kılıç, Ayhan Aydın gelmeyecek. Bizlere yeteri kadar sahip çıkılmıyor.

İsmarlama Önseçim Yapıldı

1 Kişi İle Temayül Yoklaması SİYASETTE YENİ DÖNEM DİVRİĞİ'DE BAŞLADI

Türkiye siyasi tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir uygulama Divriği'de gerçekleşti. CHP MYK üyeleri, Divriği Belediye Başkanı adayını belirlemek için, 22 Kasım 2018 tarihinde 1 kişinin katılacağı Temayül Yoklaması kararı aldı. CHP Genel Merkezi alınan kararı hızla uygulamaya sokularak 1 kişinin aday olduğu seçim listelerini bastırarak Divriği'ye yolladı. Deneyimli siyasetçilerin inanmadığı "Bu kadar Acemilik Olmaz" dediği karar 2 Aralık Pazar Günü, Divriği'de uygulandı. 5 Aday Adayının katılmadığı, Mevcut Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün tek başına katıldığı Temayül Yoklaması sabah saat 8 de Divriği Belediyesi Meclis Salonu'nda başladı. CHP Divriği İlçe Örgütü üyeleri sabah saatlerinden itibaren Belediye Meclis Salonu'na gelerek 1 kişinin katıldığı Temayül Yoklaması için oylarını kullandılar.

Yapılan Temayül Yoklamasına göre CHP Divriği İlçe Örgütüne üye 1013 üyeden, 603'ü oy kullandı. 22 oy boş, geri kalan 581 oy Hakan Gök'e çıktı. 5 ADAY ADAYI TEMAYÜL YOKLAMASINA KATILMADI? Divriği Belediye Başkanlığına Aday Adayı olan 6 kişiden 5'i olası bir Önseçim veya Eğilim Yoklamasına katılmayacaklarını 19 Kasım tarihinde CHP Genel Merkezi'ne yazılı bir dilekçeyle bildirdi. CHP MYK Üyeleri bu kararı dikkate almayarak 22 Kasım 2018 tarihinde, 2 Aralık Pazar Günü Divriği'de parti üyeleriyle Temayül Yoklaması kararı aldı. 5 Aday Adayı, Temayül Yoklamasına neden katılmadıklarını şu sözlerle

Türkiye siyasi tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir uygulama Divriği'de uygulamaya girdi. CHP MYK üyeleri, Divriği Belediye Başkanı adayını belirlemek için, 22 Kasım 2018 tarihinde 1 kişinin katılacağı Temayül Yoklaması kararı aldı. CHP Genel Merkezi alınan kararı hızla uygulamaya sokularak 1 kişinin aday olduğu seçim listelerini bastırarak Divriği'ye yolladı.

açıkladılar? "CHP Divriği İlçe Örgütü yaklaşık 15 senedir Mevcut Belediye Başkanı Hakan Gök ile mevcut ilçe başkanı Hüsametdin Kırkayak'ın başkanlığında veya kontrolü altında yürütüldü. Üye yapılanması bu iki kişinin veya onlar gibi düşünen ekiplerin istekleri doğrultusunda yanlı olarak şekillendi. Kendileri gibi düşünmeyenler şu veya bu şekilde partiye üye yapılmadı. Böyle yanlı bir üye yapılanması huzurunda yapılacak önseçimden demokratik bir seçenek çıkmayacağı ortada. Bu

açıdan, sonucu daha başından belli, Önseçim veya Temayül Yoklamasına katılmanın hiç bir anlamı yok" dediler. "DİVRİĞİ HALKINA SORUN" Atamaya da karşı olduklarını açıklayan 5 aday adayı başta CHP Genel Merkezi'ne ve kamuoyuna önerilerini şöyle sürdürdü: "Divriği 2 dönemdir Mevcut Başkan Hakan Gök tarafından yönetildi. Nasıl bir Divriği Tablosu görmek isterdik? Nasıl bir Divriği tablosu var önümüzde. Nüfusu neredeyse on binin altına düşmüş, üretim, istihdam, katılımcılık,

şeffaflık, halkçı yönetim anlayışları tamamen terk edilmiş, yatırım ve hizmet tamamen durmuş, özet olarak kaderine terk edilmiş bir Divriği tablosu var önümüzde. Bizler bu gerekçelerle Divriği Belediye Başkanlığına aday adayı olduk. Üyesi olduğumuz partimize aylardır şu öneride bulunduğum, Adayımızı belirlerken, Önseçim veya Temayül Yoklamasını gündemimize almayın,

kendimizi ifade ettik. 5 Aday Adayının aynı görüşleri benimsemesi, Temayül Yoklamasına katılmaması kararını CHP Genel Merkezi'ne bildirmesi ne yazık ki dikkate alınmadı. İnsanın aklına şu geliyor? Acaba bazı kesimler kendi ikballeri, gelecekleri için CHP'yi hiçe mi sayıyor? Divriği üzerinde oyun mu oynuyor? 1 kişinin katıldığı, sonucu belli Temayül Yoklaması kararı, siyaseten benzeri,

buradan sağlıklı bir sonuç çıkmaz. Üyeler zaten taraflı yapıldı, bu üyelerin kimi seçeceği zaten aşikâr? Doğrudan Divriği Halkını muhatap alın. Divriği Belediye Başkanını belirlerken Divriği Halkına sorun. Mahalle muhtarlarına, çarşı esnafına, STK temsilcilerine, kısaca halka sorun? 2 dönemdir Belediye Başkanı olan sayın Hakan Gök'ten memnunlar mı, yoksa değiller mi? Sayın Hakan Gök yeniden aday olması halinde CHP'ye seçim kazandırır mı? yoksa kazandırmaz mı?" biz bu görüşlerimizi öne sürerek

örneği olmayan bir karardır. Bu karar CHP'ye veya kararı alıran aktörlere faydadan çok olumsuz eleştirileri beraberinde getirecektir." dediler. 2 Aralık Pazar Günü CHP üyeleriyle Divriği'de yapılan Temayül Yoklamasına CHP İstanbul Milletvekili Özgür Karabat gözlemci olarak katıldı.

Yapılan Temayül Yoklamasında
Toplam Üye: 1013
Kullanılan Oy: 603
Boş Oy: 22
Geçerli Oy: 581

ÖZLEMLE ANIYORUZ

1881-1938

"Manevi mirasım bilim ve akıldır."

Atatürk

Körfezden Divriği'ye Mesaj Var

KÖRFEZDEKİ DİVRİĞİLİLERİN ÇEVRE "TEMA"LI ETKİNLİĞİ

Balıkesir Edremit Körfezi'nde yaşayan Divriğililer, Körfez Divriğililer Dayanışma Grubu'nun çağrısı üzerine, 16 Kasım 2018 günü, Kervan Tatil Köyü Tesisleri'nde yemekli bir etkinlik düzenlendi.

Dayanışma grubu adına açılış konuşmasını yapan Mustafa Özkan, Körfezde yaşayan hemşerilerimizle dayanışmamızı sürekli kılmak amacıyla bu defa yemekli bir etkinlik düzenlemeyi uygun bulduk dedi.

Özkan, Körfezin ve Divriği-Mürsalmızın en önemli sorunu olan "çevre" konusu bu etkinliğin teması olacaktır diyerek sözlerine şöyle devam etti: Mürsal'da altın çıkarılması halinde Divriği'nin içme suları ve topraklarının zehirlenmesi tehlikesi vardır. Bir takım şirketlerin çıkarları uğruna yapılan çevre katliamı ilçemiz Divriğiye kadar uzanmıştır.

Çevre sorununun artık dünyanın ve ülkemizin en önemli bir sorunu haline gelmiştir. Bu konuda yerel yönetimlere çok büyük sorumluluklar düşmektedir. Demokrasinin en temel ayağı olan yerel yönetimlerin rolü çok büyüktür. Demokratik, halkçı, katılımcı, çoğulcu ve çevreci yöneticilere acilen ihtiyaç vardır. Demokratik bir ülkede belediyeler, bir kentte yaşayan halkın ortak ihtiyaçlarını çözen ve merkezi yönetime karşı ise o kentte yaşayan tüm halkın genel taleplerinin çözümü için baskı unsuru olan özerk

yapılanmalardır. Demokrasilerin uygulanacağı en önemli alanlardan birisi belediye hizmetleri uygulanma alanlarıdır. Körfezde, yerel yönetime aday adaylarının davetimiz olmaları sebebi ile bu konuya dikkatlerini çekmek

istiyoruz. Çevre, ülkemizde ağır tahribatlar alırken, ülkeyi yönetenlerin söz konusu peşkeşe seyirci olmaları halkın ise yeterli bilince sahip olmamaları sebebiyle gerekli karşı duruş gösterilememektedir. Çevre konusundaki felaketlerin boyutunu anlatmak üzere Dayanışma gurubu adına söz alan İsmail Çınar, çevre katliamındaki tehlikenin küresel ve yerel bazdaki gelişmelerine değinerek şunları ifade etti. "Çevre denilince, tüm canlıların

yaşayabilmesini sağlayan, hava, su ve topraktır. Çevre sorunuyla ilgili, son yıllarda çok sıkça duyduğumuz bir haber; "Küresel İklim Değişikliği"dir. Ülkelerin artan nüfusuyla birlikte sanayisi de artmaktadır. Sanayi ile birlikte havaya salınan "Sera Gazları"

dünyanın kuzey kutbundaki buzulların erimesine sebep olmasıyla dünyanın iklimi hızla değişmektedir. İklim değişikliği, doğrudan doğa olaylarının dengesini bozarak yağmur, sel ve fırtına olaylarının felakete dönüşmesine sebep olmaktadır. Sera gazlarının salınımını devletlerin doğrudan kontrol ederek önlem alması gerekmektedir. İlk kez 1968 yılında bir kısım sanayicilerin desteği ile 300 civarında devlet ve bilim adamlarından oluşan bir heyet "ROMA KULÜBÜ" adıyla bir çalışma yapılarak

1972 yılında bu çalışmanın sonuçları raporlandı ve tüm devlet yöneticilerine gönderildi. Raporda gerekli önlemler alınmaz ise 2000'li yıllarda önlenemez felaketlerle karşılaşılacağına yer veriliyordu.

1997 yılında ise Japonya'nın Kyoto şehrinde yapılan toplantı sonucunda yine aynı tehlikelere ve önlemlere dikkat çekilmesine karşın tam aksine çevre ve doğa katliamına devam edildi. Şubat 2007 tarihli BM raporu: Fransa'nın başkenti Paris'te hükümetlerarası iklim değişikliği panelinde şu rapor açıklandı: Küresel sıcaklık artışı; +2.4 derece artarsa su sıkıntısı başlayacak. +5.4 derece artarsa denizler 5m yükselecek, +6.4 derece artarsa büyük göçler başlayacak denilerek tehlikenin boyutlarına yer verilmiştir. Ülkemizdeki duruma baktığımızda, sularımız üzerine kurulan HES projeleri ile sular borulara hapsedilerek doğanın dengesi bozulmaktadır. Göllerimize gelince; son elli yılda 36 gölümüz kurumuş 14 gölün ise suları çekilmeye başlamış. Bu durum hemen-hemen her yıl bir gölün yok olması anlamına gelmektedir.

Topraklarımız: Topraklar, her türden orman ve bitki örtüsü ile kaplı bir canlı varlıktır. Biryandan sel felaketleri ile erezyona uğrayan topraklarımız, diğer yandan, maden çıkarılması amacıyla siyanürle zehirlenmektedir. Maden çıkarılması için kullanılan "siyanür" diğer adıyla zehir, canlı yaşam için olmazsa-olmaz olan su, toprak ve

havayı zehirlemektedir. Yaşadığımız bölge olan, Kaz Dağlarında da böyle bir katliam işlenmektedir. Alplerden sonra dünyanın en fazla oksijen üreten Kaz Dağı ülkemizin cennet köşelerinden biridir. Oksijen deposu Kaz Dağlarında altın madeni işletmek için 16 firmaya ruhsat verilmiş. Yerli ve yabancıardan oluşan bu firmalar, 400 bin ton siyanür kullanarak 34 noktada altın arayacak. 10 milyon adet zeytin ve milyonlarca meyve ağaçları ile geçinen Kaz Dağı çevresindeki tüm köylerin geçim kaynakları tehdit altında. Özellikle, bitki, kuş ve memeli türleri açısından önemli bir bölge olan Kaz Dağları'nda 37 bitki türü vardır, 32'si ise sadece Kaz Dağları'na özgü endemik türlerdir" dedi. İsmail Çınar, dünyada ve Türkiye'deki çevre sorunlarının getireceği tehlikelere işaret eden birçok yayın organlarının bazı haber başlıklarına da değinerek sözlerini tamamladı.

DOĞA, ATALARIMIZDAN BİZE KALAN MİRAS DEĞİL, ÇOCUKLARIMIZA BIRAKACAĞIMIZ BİR EMANETTİR.

250 Divriğilinin katıldığı gecede, yerel bir sanatçı ve sevgili hemşerimiz Rıza Aslandoğan'ın türküleri ile coşku yaşanarak bolca eğlenildi. Salonda asılı dövizlerle de çevre anlatılmaya çalışıldı. Ayrıca geceye, Edremit Belediye Başkanı Kamil Saka ve yerel yönetimlere aday adayı olanlar katılım sağladılar.

24 Kasım Öğretmenler Günü KUTLU OLSUN

İnş. Müh. Şükrü Genç
Sarıyer Belediye Başkanı

**SARIYER
BELEDİYESİ**

SarıyerBld

SarıyerBelediye

SarıyerBelediye

sariyer.tv.tr

444 1 722

www.sariyer.bel.tr